

Fremsat den 24. oktober 2018 af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love

(Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 e, 1. pkt., indsættes efter »kontanthjælp«: », eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7«.

2. Efter § 10 g indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 h En person kan alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2 Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

§ 10 i For personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22.

Stk. 2 For personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satsene i § 74 a, stk. 2 eller 3.«

3. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til: »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. stk. 4-10«.

4. § 11, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 eller 3.

Stk. 7. Den 3-årige karantæneperiode nævnt i stk. 6 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 8. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Stk. 9. For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 8 ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.

Stk. 10. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år,

og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 11.

5. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 11, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.

6. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.

7. I § 91, stk. 3, ændres »§ 10 f« til: »§§ 10 f og 10 h«.

8. I § 94 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Har en person som følge af afgørelse eller dom krav på efterbetaling af en ydelse, herunder en ydelse efter anden lov, og dækker denne ydelse samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter denne lov, skal kommunen fradrage den udbetalte ydelse efter denne lov i kravet, før kommunen kan opføre et eventuelt tilbagebetalingskrav efter denne lov over for personen. I opgørelsen indgår ydelserne, før der indbetales skat.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

9. I § 95, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kravet«: », jf. dog stk. 3«.

10. I § 95 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindsud eller hvad der lige- stilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 4, og § 32 c, stk. 2, ændres »§ 46 d« til: »§§ 46 d eller 46 f«.

2. Efter § 46 e indsættes:

»§ 46 f. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 5, ændres »§ 45 d« til: »§§ 45 d eller 45 f«.

2. Efter § 45 e indsættes:

»§ 45 f. Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29, kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 707 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 70 f, stk. 7, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

2. I § 70 g, stk. 6, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

3. Efter § 70 l indsættes:

»§ 70 m. Tilskud efter §§ 70 f og 70 g kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.«

§ 5

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret senest ved lov nr. 739 af 8. juni 2018 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 87 a indsættes i *kapitel 13*:

»§ 87 b. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsløsheds-kassen skal træffe afgørelse om, at et medlem, der har modtaget dagpenge, feriedagpenge eller efterløn, som medlemmet ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale ydelsesbeløbet tilbage.«

§ 6

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 822 af 20. juni 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 49 b indsættes:

»§ 49 c. En person har ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale dagpengene tilbage.«

§ 7

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 71 b indsættes:

»§ 71 c. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig

retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage.«

§ 8

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 11 i lov nr. 1671 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 7, ophæves.

Stk. 8-13 bliver herefter stk. 7-12.

2. § 22 a, stk. 3, ophæves.

3. Efter § 22 a indsættes:

»§ 22 b. En person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.«

4. I § 27 indsættes som *stk. 2* og 3:

»*Stk. 2.* Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, eller § 22 b, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.«

§ 9

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 f ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

§ 10

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov

nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 i indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

2. I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »11-årig« til: »13-årig«, og efter »afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik« indsættes: »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«.

3. I § 12 i, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«.

4. I § 12 i, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«, og som 3. pkt. indsættes:

»Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandlinger med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.«

5. § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således:

»Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser.«

6. I § 12 i, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1-3«, og », der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2« ændres til: »i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser».

7. I § 12 i, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

8. I § 12 i, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

§ 11

I lov nr. 743 af 8. juni 2018 om ændring af lov om aktiv social politik, lov om Udbetaling Danmark og udlændingeloven (Indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, ophæves.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for domme efter straffelovens § 81 a, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Har udbetalingen af uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens ikrafttræden været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller derover, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i stk. 3, opfylde § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik som henholdsvis ændret og affattet ved denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra den 1. januar 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Karantæneordning i ydelsessystemet for dømte bandekriminelle
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.1. Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse
 - 2.1.1.1.1. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
 - 2.1.1.1.2. Udbetaling af folkepension og førtidspension
 - 2.1.1.1.3. Udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed
 - 2.1.1.1.4. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
 - 2.1.1.1.5. Udbetaling af dagpenge efter barselsloven
 - 2.1.1.1.6. Udbetaling af sygedagpenge
 - 2.1.1.1.7. Udbetaling af fleksydelse
 - 2.1.1.2. Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser
 - 2.1.3. De foreslåede ordninger
 - 2.1.3.1. Nedsættelse af visse ydelse til integrationsydelsesniveau i 3 år
 - 2.1.3.1.1. Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
 - 2.1.3.1.2. Nedsættelse af folkepension og førtidspension
 - 2.1.3.1.3. Nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed
 - 2.1.3.2. Karantæneperiode på 3 år ved beregning af ret til uddannelses- eller kontanthjælp
 - 2.1.3.3. Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år
 - 2.1.3.3.1. Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
 - 2.1.3.3.2. Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven
 - 2.1.3.3.3. Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen
 - 2.1.3.3.4. Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse
 - 2.1.3.4. Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark
 - 2.1.3.5. Adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til at indhente oplysninger om myndighedernes sagsbehandling på baggrund af resultat af registersamkøring
 - 2.1.3.6. Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
 - 2.1.3.6.1. Forholdet til grundlovens § 73
 - 2.1.3.6.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14
- 2.2. Ændring af tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik i tilfælde, hvor en borger får medhold i en klagesag om ret til en ydelse efter anden lov med tilbagevirkende kraft
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
- 2.3. Ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
8. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af Aftale om finansloven for 2018, som er indgået mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti, at dømte bandekriminelle skal have begrænset deres adgang til offentlige ydelser. Regeringen og Dansk Folkeparti har efterfølgende i aftale af 15. maj 2018 præciseret, at dømte bandekriminelle skal have begrænset deres adgang til offentlige ydelser i en karantæneperiode på 3 år. Karantæneordningen skal omfatte dømte bandekriminelle uanset, om de modtog offentlige forsørgelsesydelse på tidspunktet for den kriminelle handling.

Baggrunden for aftalen er bandekonflikten, hvor grupperinger af bander i åbenlys konflikt anvender skydevåben på offentlig gade og vej, og hvor der i flere tilfælde er forvoldt livstruende skade på uskyldigt forbigående. Dette er en alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed og orden.

Som følge af aftalen skal bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden straffetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes skydevåben m.v., fremover omfattes af en karantæneordning i ydelsessystemet.

Karantæneordningen i ydelsessystemet medfører for det første, at den dømte i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage følgende ydelser på integrationsydelsesniveau:

- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- Pension efter lov om social pension.
- Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For det andet medfører karantæneordningen, at den dømte ikke kan medregne en karantæneperiode på 3 år ved beregning af optjening af retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

For det tredje vil den dømte blive udelukket fra følgende ydelser i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf:

- Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Dagpenge efter barselloven.
- Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Udbetaling Danmark vil skulle udvikle og vedligeholde et register, hvor dømte bandekriminelles indkomst overvåges i karantæneperioden. Hvis der bliver udbetalt en offentlig forsørgelsesydelse i strid med den foreslåede karantæneordning, vil den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse modtage underretning fra Udbetaling Danmark og efterfølgende nedsætte eller stoppe ydelsen og kræve uretmæssigt modtaget ydelse tilbagebetalt.

Ud over den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle foreslås ændringer i tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Den ene ændring betyder, at kommunerne fremover skal opføre borgerens krav, inden der skal ske skatteindeholdelse ved en ændring af udbetaling af ydelse fra hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til f.eks. sygedagpenge. Dette gælder i sager, hvor en borger har vundet en klagesag, og f.eks. har haft ret til sygedagpenge i stedet for kontanthjælp. Opgørelsen skal ske inden skatteindeholdelsen for at sikre, at der ikke opstår uhensigtsmæssige tilbagebetalingskrav mod borgere. I dag er det sådan, at i de tilfælde, hvor en borger får medhold i en klagesag, og som følge deraf skal have sygedagpenge i stedet for kontanthjælp for en bagudliggende periode, og hvor opgørelsen skal ske på tværs af skatteår, får borgeren i første omgang en regning, som skal betales med det samme, selv om borgeren har penge til gode. Den endelige udbetaling af borgerens tilgodehavende sker først ved slutligningen af det pågældende skatteår, hvor borgeren vil få den indbetalte skat af kontanthjælpen retur.

Den anden ændring betyder, at den særlige bortfaldsregel i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed. Den foreslåede ændring skal sikre, at personer der modtager hjælp til boligindskud, og fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen, ikke kan få udbetalt indskuddet og beholde det med henvisning til, at tilbagebetalingskravet var bortfaldet.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Karantæneordning i ydelsessystemet for dømte bandekriminelle

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse

Lovforslaget retter sig mod udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik samt udbetaling af folkepension, førtidspension, fleksløntilskud, støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, barseldagpenge, sygedagpenge og fleksydelse

Nedenfor redegøres for de gældende regler på de forskellige ydelsesområder.

2.1.1.1.1. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik yder kommunen hjælp i form af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Efter lovens § 11, stk. 3, er det endvidere en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for 8 år. I beregningen af perioden på 7 år inden for 8 år indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt højst 2 måneder pr. kalenderår i forbindelse med ferie, studierejser, tjeneste- og forretningsrejser m.v. ligestilles med ophold her i riget, hvis personen har beholdt sin bopæl her i riget.

Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, gælder ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen, jf. lovens § 11, stk. 6.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter der ved beregning af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., for en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen omfatter, har modtaget integrationsydelse, ikke kan medregnes en karantæneperiode på 3 år.

Med § 1, nr. 1-4 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, er § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, ændret, og § 11, stk. 6-8 i lov om aktiv socialpolitik nyaffattet. Ændringen og nyaffattelserne indebærer, at det gældende opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år ændres til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år, og at der indføres et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. Lov nr. 743 af 8. juni 2018 træder i kraft den 1. januar 2019.

Efter § 23, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse uddannelseshjælp.

Det fremgår af § 23, stk. 2, at uddannelseshjælpen i 2018 udgør et månedligt beløb på

- 1) 12.364 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 2) 8.653 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 3) 11.282 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, eller for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra d,
- 4) 14.993 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,
- 5) 6.182 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 6) 2.664 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Det fremgår af § 24, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen efter 3 måneder yder et aktivitetsstillæg til uddannelseshjælpen til en person, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter lovens § 24, stk. 2, yder kommunen et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetsstillæg til personer, der er visiteret som uddannelsesparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Det fremgår af lovens § 24, stk. 3, at aktivitetsstillægget i 2018 udgør et månedligt beløb på mellem 844 kr. og 8.618 kr., afhængigt af bl.a. ydelsesniveau og alder.

Efter § 25, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik modtager personer, som er fyldt 30 år, og jobparate og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse kontanthjælp.

Det følger af § 25, stk. 2, at kontanthjælpen i 2018 til personer, der er fyldt 30 år, udgør et månedligt beløb på

- 1) 14.993 kr. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, og
- 2) 11.282 kr. for andre personer.

Efter lovens § 25, stk. 3, udgør kontanthjælpen i 2018 til personer under 30 år et månedligt beløb på

- 1) 14.331 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 2) 10.026 kr. for personer, der forsørger eget barn i hjemmet og ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag,
- 3) 11.282 kr. for kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, og for personer, der ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra d,
- 4) 14.993 kr. for personer, der har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for børn,
- 5) 7.272 kr. for personer, der er fyldt 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 6) 3.509 kr. for personer, der er fyldt 25 år og bor hos en eller begge forældre, og for personer under 25 år, der bor hos en eller begge forældre.

Efter lovens § 25, stk. 7, yder kommunen efter 3 måneder et aktivitetstillæg til kontanthjælpen til en person under 30 år, der er visiteret som aktivitetsparat og deltager i eller ønsker at deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af lovens § 25, stk. 8, at kommunen yder et barselstillæg med et beløb, der svarer til et aktivitetstillæg, jf. stk. 9, nr. 1-4, til personer under 30 år, der er visiteret som jobparate, og som har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption, i det omfang der under fravær efter bestemmelserne i barsellovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2, er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Aktivitetstillægget udgør i 2018 et månedligt beløb på mellem 662 kr. og 7.774 kr., afhængigt af bl.a. andet ydelsesniveau og alder. Dette følger af lovens § 25, stk. 9.

Det følger af lovens § 25 a, stk. 1, at kommunen kan yde op til 1 måneds engangshjælp til personer, der ikke opfylder betingelserne i § 13 b, indtil de har ret til en hel måneds integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp. Engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt integrationsydelse eller uddannelses-

ler kontanthjælp. Engangshjælpen kan højst udgøre 6.030 kr. i 2018, idet den dog for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre, højst kan udgøre 2.998 kr. i 2018.

Efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik udgør hjælpen for personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og
- 2) som ikke kan få pension på grund af betingelserne om optjening.

Dette beløb udgør 9.570 kr. i 2018. Der ydes en månedlig støtte på 3.032 kr. (2018) til børn under 18 år, hvis personen ikke er berettiget til børnetilskud. Der ydes et støttebeløb pr. familie uanset antallet af børn.

§ 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik er med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 konsekvensændret som følge af indførelsen af et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, jf. § 1, nr. 2, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, som træder i kraft den 1. januar 2019.

Efter § 27 a i lov om aktiv socialpolitik kan hjælpen til personer, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening, pr. måned højst udgøre det beløb, der ville kunne udbetales, hvis ansøgeren havde været berettiget til fuld førtidspension. For personer, der ikke opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, kan hjælpen pr. måned højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelsen, jf. § 22.

Efter de gældende regler i § 26, stk. 1, får ægtepar, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Er en person, der modtager integrationsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse og danskbonus, såfremt integrationsydelensmodtageren var berettiget til danskbonusen, jf. § 22, stk. 2 og 4. Dette følger af § 26, stk. 2.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, vil ægteparret efter § 10 g, stk. 1, få beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Et kontanthjælpsægtepar, hvor begge er forsørgere, vil få beregnet hjælpen således: 8.393 kr. x 2 = 16.786 kr. i samlet hjælp.

Et uddannelseshjælpsægtepar, som ikke modtager aktivitetstillæg, vil hver især kunne modtage 8.393 kr. i uddannelseshjælp, hvilket svarer til integrationsydelsen.

En enlig kontanthjælpsmodtager, som er forsørger, og som er fyldt 30 år, vil få hjælpen nedsat fra 14.993 kr. til 11.993 kr.

Efter de gældende regler i § 13 f og § 13 g er alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som udgangspunkt omfattet af 225-timersreglen.

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satsene i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, skal opfylde arbejdskravet for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, og § 34, stk. 3.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

Efter de gældende regler anses en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1.029 kr. eller 514 kr. (2018-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Efter de gældende regler er alle personer, som modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt omfattet af et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp højst må udgøre pr. måned.

Der er 23 forskellige loftstørrelser, og indplaceringen af den enkelte afhænger af personens samlede ydelsesbeløb, af hvorvidt personen af hjælp er enlig eller gift/samlevende, og af hvorvidt personen har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald antallet af børn.

Ved loftsindplaceringen af personer på en af de 23 loftstørrelser sondres der mellem personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn.

I relation til loftet over hjælpen vil personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, blive indplaceret på loftstørrelser på samme måde som personer, der modtager integrationsydelse, jf. § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik. Gifte integrationsydelsesmodtagere samt uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er gift med en integrationsydelsesmodtager, og hvor ægteparret har fået nedsat hjælpen efter § 13 f, stk. 3 og 4, som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, er omfattet af loftstørrelserne i lovens § 25 b, stk. 4, nr. 1-6, hvor indplaceringen afhænger af, om personen er den ægtefælle, der har fået nedsat hjælpen efter 225-timersreglen eller ikke, og om denne ægtefælle har forsørgelsespligt over for et eller flere børn.

Efter § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik vil loftet for den samlede hjælp for disse persongrupper for hver person udgøre mellem 5.222 kr. og 16.001 kr. i 2018-niveau.

Personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22-25 få særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Den særlige støtte er en økonomisk hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Betingelserne for udbetaling af den særlige støtte efter § 34 er fastlagt i bekendtgørelse nr. 894 af 29. juni 2017.

Efter § 52, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik udgør revalideringsydelsen for personer, der er fyldt 30 år, et månedligt beløb på 18.645 kr. i 2018.

Det fremgår af lovens § 52, stk. 2, at for personer under 30 år udgør revalideringsydelsen i 2018 et månedligt beløb på

- 1) 18.645 kr., når personen er under 30 år og forsørger eget barn i hjemmet,
- 2) 14.993 kr., når personen er fyldt 25 år og har forsørgelsespligt over for ikkehjemmeboende børn, og når personen er under 25 år og har en dokumenteret psykisk lidelse, der er diagnosticeret som skizofreni, skizotypisk sindslidelse, vedvarende psykotisk tilstand, korterevarende psykotisk tilstand, skizoaffektiv lidelse, uspecificeret ikke organisk betinget psykose og emotionelt ustabil personlighedsstruktur af borderlinetype, og har forsørgelsespligt over for ikkehjemmeboende børn,
- 3) 11.282 kr., når personen er fyldt 25 år og ikke har forsørgelsespligt over for børn, når personen er under 25 år, er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge, og når personen er under 25 år, ikke bor hos en eller begge forældre og har en dokumenteret psykisk lidelse som anført i litra b,
- 4) 7.272 kr., når personen er under 25 år og ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 5) 3.509 kr., når personen er under 25 år og bor hos en eller begge forældre.

Det fremgår af lovens § 52, stk. 4, at hvis personer, der er omfattet af bestemmelsens stk. 2, i de 6 kalendermåneder, der ligger forud for den måned, hvori beslutningen om revalidering er truffet, har haft indtægter, der gennemsnitligt overstiger 18.645 kr. pr. måned, udgør revalideringsydelsen 18.645 kr. i 2018.

Efter § 68, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, følger det, at personer, der er visiteret til et ressourceforløb efter kapitel 12 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager ressourceforløbsydelse, jf. bestemmelsens stk. 2-5. Personen har ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 68, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen i 2018 udgør et månedligt beløb svarende til

- 1) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1, for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn,
- 2) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 2, for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn,
- 3) uddannelses- eller kontanthjælp efter § 23, stk. 2, nr. 9, og § 24, stk. 3, nr. 6, eller § 25, stk. 3, nr. 9, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre, og som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller
- 4) uddannelses- eller kontanthjælp efter § 23, stk. 2, nr. 9, og § 24, stk. 3, nr. 6, eller § 25, stk. 3, nr. 9, og et månedligt tillæg, der beregnes efter § 23, stk. 3, eller § 25, stk. 4, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og har en dokumenteret bidragspligt over for et barn.

For personer, der forud for visitationen til et ressourceforløb modtog sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, udgør ydelsen et månedligt beløb svarende til den hidtidige ydelse, frem til personen ikke længere er berettiget til sygedagpenge eller er omfattet af en forlængelsesregel i lov om sygedagpenge, jf. § 68, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 68, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der forud for deltagelsen i et ressourceforløb modtog ledighedsydelse efter denne lov, udgør ydelsen et månedligt beløb svarende til den hidtidige ydelse.

Efter § 69 j, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, modtager personer, der har ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ressourceforløbsydelse. Retten til ressourceforløbsydelse gælder uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 69 j, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb i 2018 udgør et månedligt beløb svarende til

- 1) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 1, for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4,
- 2) kontanthjælp efter § 25, stk. 2, nr. 2, for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4,
- 3) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og ikke har forsørgelsespligt over for et barn, jf. dog bestemmelsen stk. 4, eller
- 4) kontanthjælp efter § 25, stk. 3, nr. 9, og et månedligt tillæg, der beregnes efter § 25, stk. 4, for personer under 25 år, der bor hos en forælder eller begge forældre og har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, jf. dog bestemmelsens stk. 4.

Det følger af § 69 j, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at til selvstændigt erhvervsdrivende, som er delvis uarbejdsdygtige på grund af sygdom, udbetales ressourceforløbsydelse i 2018 med et beløb svarende til

- 1) 75 pct. af ressourceforløbsydelsen efter bestemmelsens stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre en fjerdedel af sit normale arbejde, eller
- 2) 50 pct. af ressourceforløbsydelsen efter bestemmelsens stk. 2, når den selvstændigt erhvervsdrivende højst kan udføre halvdelen af sit normale arbejde.

Efter de gældende regler i § 69 t, i lov om aktiv socialpolitik, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær til en sygemeldt, der påbegynder et jobafklaringsforløb, ret til refusion for det antal timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Refusionen udbetales med det beløb, som personen i jobafklaringsforløb ville have fået udbetalt, hvis personen ikke havde haft indtægter, som medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

Det fremgår af § 74 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der er visiteret til et fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til ledighedsydelse, indtil de ansættes i et fleksjob eller under ledighed efter et fleksjob.

Af § 74 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår, at ledighedsydelsen udgør 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob

- 1) ville være berettiget til at modtage dagpenge efter lov om sygedagpenge eller lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 2) modtager sygedagpenge,
- 3) deltager i revalidering efter en »Min Plan« efter § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 4) modtager ledighedsydelse efter ansættelse i understøttet beskæftigelse.

Efter § 74 a, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, fremgår det, at for personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, udgør ledighedsydelsen

- 1) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 1, hvis de har forsørgelsespligt over for børn, eller
- 2) et beløb, der svarer til den hjælp, der ydes efter § 25, stk. 2, nr. 2, hvis de ikke har forsørgelsespligt over for børn.

Endelig fremgår det af § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, får ret til ledighedsydelse efter stk. 2, når de har været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 10 f i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter en ydelsesmodtager alene kan modtage ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 med et beløb, der svarede til satsen på integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ligeledes ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 blev der i § 10 e i lov om aktiv socialpolitik indsat en bestemmelse om, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser om ydelsesstop efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70

h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person ansøger om hjælp integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren og er således en fravigelse af samtykkebestemmelsen i § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Efter de gældende regler i § 91, stk. 3, i lov om aktivsocialpolitik, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. § 10 f, stk. 2.

Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7 og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode.

2.1.1.1.2. Udbetaling af folkepension og førtidspension

Ret til folkepension og førtidspension efter regler gældende fra 2003 (ny ordning) reguleres i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, senest ændret ved § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri. Ret til førtidspension efter regler gældende indtil 2003 (gammel ordning) reguleres i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, senest ændret ved § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Folkepension er en offentlig social pension, der sikrer de berettigede en indkomst, når de når folkepensionsalderen. Førtidspension til personer efter ny ordning sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer mellem 18 år og folkepensionsalderen, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i et sådant omfang, at personen ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i et fleksjob. Førtidspension efter gammel ordning, sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer, der på grund af nedsat erhvervsevne er tilkendt en af de mulige typer af førtidspension efter denne lov. Personer, der ikke allerede er omfattet af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., kan ikke tilkendes ydelser efter denne lov.

Der er tre grundlæggende betingelser, der skal være opfyldt, før der kan tilkendes folke- eller førtidspension: 1) Ansøgeren skal have dansk indfødsret, 2) ansøgeren skal have fast bopæl i Danmark og 3) ansøgeren skal have haft fast bopæl i Danmark i mindst 3 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen eller det tidspunkt, hvorfra pensionen tilkendes. Der er en række undtagelser til de grundlæggende betingelser for ret til pension. Disse undtagelser kan fremgå af lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., EF-for-

ordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger, nordisk konvention om social sikring eller af overenskomster, som Danmark har indgået med andre lande. Herudover skal en person have nået folkepensionsalderen for ret til udbetaling af folkepension, og en person skal opfylde betingelserne for tilkendelse af førtidspension om nedsat arbejds- eller erhvervsevne for ret til førtidspension.

Folke- og førtidspension optjenes som udgangspunkt på baggrund af bopæl i riget i optjeningsperioden mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen. Hvis der ikke er optjent ret til fuld pension, fastsættes den optjente pension som en brøkpension eller en procentandel af fuld pension.

Efter reglerne i lov om social pension består folkepensionen af et grundbeløb og et pensionstillæg. Hertil kommer den supplerende pensionsydelse. Grundbeløbet udgør 74.844 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis pensionistens indtægt ved personligt arbejde overstiger 322.500 kr. årligt. Pensionstillægget udgør årligt 80.736 kr. for enlige og 39.996 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Efter reglerne i lov om social pension består førtidspensionen af én ydelse. Pensionen udgør årligt i 2018 223.704 kr. for enlige og 190.152 kr. for gifte og samlevende. Pensionen sættes ned, hvis pensionisten eller dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Efter reglerne i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. består pensionen af et grundbeløb og et pensionstillæg samt tillæg afhængig af den tilkendte type førtidspension. Grundbeløbet udgør 74.844 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis en enlig eller gift pensionist har supplerende indkomst, der årligt overstiger henholdsvis 322.500 kr. og 218.900 kr. Pensionstillægget udgør årligt 77.748 kr. for enlige og 37.572 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Alle beløb er angivet i 2018 niveau.

- Ved §§ 2 og 3 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der blandt andet indsat en ny bestemmelse - § 46 d i lov om social pension og § 45 d i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. – hvorefter det beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og en beregnet førtidspension højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk.

1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.3. Udbetaling af fleksløn tilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Efter § 70 f, stk. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgør fleksløn tilskud til personer i fleksjob 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.260 kr. i 2018. Fleksløn tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.398 kr. (2018-niveau), og herefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 14.398 kr. Fleksløn tilskud og løn udbetalt af arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløn tilskud under ferien. Fleksløn tilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter bestemmelsens stk. 5 er personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, berettiget til fleksløn tilskud i sygdoms- eller barselsperioden. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløn tilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløn tilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløn tilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløn tilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Dette følger af § 70 f, stk. 6.

Efter § 70 g, stk. 5, er tilskuddet til personer, der driver selvstændig virksomhed, efter bestemmelsens stk. 1 fastsat til 138.437 kr. (2018-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes

med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 70 l i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter der alene kan udbetales et beregnet flekslønstilskud efter § 70 f eller et beregnet tilskud efter § 70 g med et beløb, der svarer til satsen på integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.4. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn reguleres af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret senest ved lov nr. 739 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri.

Reglerne om arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn administreres af arbejdsløsheds-kasserne.

Efter gældende regler i § 53 og § 54 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er arbejdsløshedsdagpenge til et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse betinget af, at medlemmet har et forudgående medlemskab af en vis varighed og en forudgående indkomst eller beskæftigelse af en vis størrelse. Det er endvidere efter § 57, stk. 4, og § 62 i loven en betingelse, at medlemmet er tilmeldt hos jobcenteret som arbejdssøgende, og at medlemmet i øvrigt står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter reglerne i § 75 h, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er retten til feriedagpenge betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, ville have dagpengerebet i tilfælde af ledighed og har afholdt sin optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Efter reglerne i § 75 h, stk. 9, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er der i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge fastsat nærmere regler om feriedagpenge.

Det fremgår heraf bl.a., at medlemmet på ferietidspunktet skal holde ferie og som udgangspunkt skal opfylde de samme betingelser, der gælder for at få dagpenge som hvis man var ledig. Medlemmet skal dog ikke stå til rådighed, jf. § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter reglerne i kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. giver efterløn medlemmer af en arbejdsløshedskasse med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at trække sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet på fleksible vilkår i op til 5 år før folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

De grundlæggende betingelser for at få ret til efterløn fremgår af §§ 74 og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er en betingelse, at medlemmet ved overgangen til efterløn vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, herunder stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Efter overgangen til efterløn er det ikke længere en betingelse, at medlemmet skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som unddrager sig frihedsberøvelse, har ikke ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn. Hvis et medlem under en ferie med feriedagpenge bliver frihedsberøvet under ferien, har pågældende stadig ret til feriedagpenge, såfremt pågældende ikke før ferien vidste, at pågældende ville blive frihedsberøvet. Det følger af § 62, stk. 2, nr. 3 (arbejdsløshedsdagpenge), og § 74 n, stk. 9 og 10 (efterløn), i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og § 3, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 698 af 27. maj 2015 om feriedagpenge.

Medlemmer, der opfylder de opstillede betingelser for ret til henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, har ret til den pågældende ydelse. Dette gælder som udgangspunkt uanset medlemmets forhold i øvrigt.

Ved § 4 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 87 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvorefter et medlem blev udelukket fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og medlemmet for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Et medlem, der ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i perioden på tre år, vil kunne

modtage integrationsydelse eller uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til integrationsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt.

2.1.1.1.5. Udbetaling af dagpenge efter barselsloven

Ret til dagpenge efter barselsloven reguleres i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 822 af 20. juni 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Udbetaling Danmark udbetaler dagpenge til den barslende – eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under fra- været.

Ret til dagpenge efter barselsloven under fravær i forbin- delse med graviditet, fødsel og adoption er blandt andet be- tinget af, at forælderen opfylder et beskæftigelseskrav, enten som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller ledig, jf. barselslovens §§ 27 og 28. Det er endvidere i barselslo- ven forudsat, at retten er betinget af, at den pågældende er sammen med barnet i fraværperioden.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingel- serne for at modtage dagpenge efter barselsloven, have ret til dagpengene, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver friheds- berøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. bar- selslovens §§ 51 og 52.

Ved § 5 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af rets- plejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemme- sider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en ny bestemmelse i barselslovens § 49 b, hvoref- ter personen bliver udelukket fra at få udbetalt dagpenge ef- ter barselsloven i en periode på 3 år, hvis personen ved en- delig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for for- hold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborge- re m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbe- stemte ydelser.

2.1.1.1.6. Udbetaling af sygedagpenge

Ret til sygedagpenge reguleres af lov om sygedagpenge, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

For at opnå ret til sygedagpenge skal den sygemeldte være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. sygedagpenge- lovens § 7.

Kommunen udbetaler sygedagpenge til den sygemeldte eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under sygefra- været. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge i de førs- te 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden), hvis den syge- meldte opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgive- ren, og dermed har været ansat hos arbejdsgiveren i de sene- ste 8 uger og har haft mindst 74 timers beskæftigelse i perio- den.

For at opnå ret til sygedagpenge fra kommunen, skal den sygemeldte blandt andet opfylde et beskæftigelseskrav som enten lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende eller le- dig, jf. sygedagpengelovens §§ 32, 34 og 42.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingel- serne for at modtage sygedagpenge, have ret til sygedagpen- ge, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver friheds- berøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. syge- dagpengelovens §§ 74 og 75.

Ved § 6 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af rets- plejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemme- sider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en ny bestemmelse i lov om sygedagpenge, § 71 b, hvorefter en person bliver udelukket fra at få udbetalt sy- gedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis perso- nen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

2.1.1.1.7. Udbetaling af fleksydelse

Fleksydelse reguleres af lov om fleksydelse, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som bl.a. ænd- ret ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 11 i lov nr. 1671 af 26. december 2017, samt bekendtgørelse nr. 1177 af 26. september 2018 om fleksydelse.

Fleksydelse er en tilbagetrækningsordning for personer, der er visiteret til fleksjob, som ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen. Fleksydelsesordningen administreres af Udbetaling Dan- mark.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at medlemmet har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, opfylder et anciennitetskrav og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2. Det er samtidig en betingelse for at få udbetalt fleksydelse, at per- sonen ikke er varetægtsfængslet.

Ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der blandt andet indsat en ny bestemmelse – § 22 a i lov om fleksydelse – hvorefter en person bliver udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Et medlem, der ikke har ret til fleksydelse i perioden på tre år, vil kunne modtage integrationsydelse eller uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til integrationsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt.

2.1.1.2. Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger

Ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) blev der indført regler om en 3-årig udelukkelse fra eller begrænset ret til at modtage offentlige ydelser for domfældte fremmedkrigere, der under opholdet i udlandet som fremmedkriger har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse. For at sikre, at den myndighed eller arbejdsløshedskasse, der udbetaler en forsørgelsesydelse, bliver bekendt med, at personen er i en udelukkelsesperiode, er der i § 12 i lov om Udbetaling Danmark fastsat regler om, at Udbetaling Danmark samler oplysninger om alle afgørelser, der indebærer en udelukkelses- eller karantæneperiode, og løbende følger med i, om personer får udbetalt offentlige ydelser.

Udbetaling Danmark skal således efter § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 46 c, stk. 2, i lov om social pension, § 45 c, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 62, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 49 a, stk. 2, i barselloven, § 71 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge, § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, § 70 f, stk. 11, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 2 f i SU-loven og § 14 c i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af afgørelsen om tilbagebetaling er udelukket fra at

modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Endvidere skal Udbetaling Danmark efter § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, i en 11-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

Den arbejdsløshedskasse eller myndighed, der har truffet en afgørelse om tilbagebetaling, som medfører en udelukkelses- eller karantæneperiode, skal videregive oplysninger om afgørelsen til Udbetaling Danmark. Omgøres afgørelsen efterfølgende, skal arbejdsløhedskassen eller myndigheden straks underrette Udbetaling Danmark om omgørelsen.

§ 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark er ændret med lov nr. 743 af 8. juni 2018. Ændringen indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre og sammenstille oplysninger i en 13-årig periode i stedet for en 11-årig periode. Nyaffattelsen, der træder i kraft den 1. januar 2019, er en konsekvens af den ved samme lovs § 1, nr. 1, indførte forlængelse af opholdskravet i § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, fra et krav om ophold i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser regnes fra tidspunktet for den endelige dom, når personen er idømt bøde eller betinget fængselsstraf. Hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, regnes perioden fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. I de situationer skal Udbetaling Danmark efter bestemmelsen i § 12 i, stk. 4, videregive oplysninger om myndighedernes og arbejdsløshedskassernes afgørelser til kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen skal derefter underrette Udbetaling Danmark, når den dømte løslades.

Konstaterer Udbetaling Danmark, at en person, der er omfattet af en udelukkelses- eller karantæneperiode, får udbetalt en offentlig ydelse, skal Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til den udbetalende myndighed. Hvis ydelsen er udbetalt af en arbejdsløshedskasse, videregiver Udbetaling Danmark resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som herefter videregiver oplysningen til arbejdsløshedskassen.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndigheder, der har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på at styrelsen eventuelt kan indhente en redegørelse om den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, kan ske uden samtykke fra borgeren.

2.1.2. Ministeriets overvejelser

Som beskrevet under pkt. 2.1.1 udbetales offentlige forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik samt folkepension, førtidspension, fleksløntilskud, støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, barselsdagpenge, sygedagpenge og fleksydelse som udgangspunkt uafhængigt af, om den pågældende ydelsesmodtager tidligere har modtaget dom for et strafbart forhold.

Dette udgangspunkt er fraveget ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), hvor der blev indført en 3-årig karantæneordning i ydelsessystemet for fremmedkrigere, som f.eks. har modtaget dom for at have tilsluttet sig væbnede styrker i udlandet, for at have overtrådt et udrejseforbud eller for at have indrejst eller opholdt sig i visse konfliktområder, og som samtidig har modtaget en offentlig forsørgelsesydelse under opholdet uden for Danmark. Den indførte karantæneordning i ydelsessystemet medfører for det første, at den dømte i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage kontanthjælp og visse andre ydelser på integrationsydelsesniveau. For det andet medfører karantæneordningen, at hvis den dømte ikke har opholdt sig i Danmark i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, vil der ved beregning af optjening af retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, ikke kunne medregnes en karantæneperiode på 3 år. For det tredje medfører karantæneordningen, at den dømte bliver udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge og visse andre ydelser i en karantæneperiode på 3 år.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har indgået aftale om, at dømte bandekriminelle skal have begrænset deres adgang til offentlige ydelser i en karantæneperiode på 3 år. Karantæneordningen skal omfatte dømte bandekriminelle uanset, om de modtog offentlige forsørgelsesydelse på tidspunktet for den kriminelle handling.

Beskæftigelsesministeriet finder, at den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle bør gennemføres ved nye bestemmelser i ydelseslovgivningen i tilknytning til de bestemmelser om karantæne til fremmedkrigere, der blev indført ved lov nr. 674 af 8. juni 2017. Det bør samtidig sik-

res, at Udbetaling Danmark, i lighed med karantæneordningen for fremmedkrigere, samkører og sammenstiller oplysninger om personer, der er omfattet af karantæneordningen, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget får udbetalt en offentlig forsørgelsesydelse i karantæneperioden.

2.1.3. De foreslåede ordninger

Det foreslås at indføre en 3-årig karantæne i ydelsessystemet for personer, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Straffelovens § 81 a indeholder en bestemmelse om straf-forhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med baggrund i rocker- og banderelaterede konflikter m.v.

Anvendelsesområdet for § 81 a blev ved lov nr. 672 af 8. juni 2017 om ændring af straffeloven, lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod rocker- og bandekriminalitet m.v.) udvidet til for det første også at omfatte overtrædelser af § 192 a, og for det andet til også at finde anvendelse i tilfælde, hvor der endnu ikke er anvendt skydevåben m.v. eller begået brandstiftelse, men hvor de pågældende overtrædelser er egnede til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben m.v. eller begås brandstiftelse.

Det følger af § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288 kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Efter § 81 a, stk. 2, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt som nævnt i stk. 1.

Målgruppen for karantæneordningen foreslås at være den samme, som ved dom kan gives opholdsforbud efter straffelovens § 79 a, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen om opholdsforbud blev indført ved lov nr. 1402 af 5. december 2017 om ændring af straffeloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (Initiativer mod rocker- og bandekriminalitet m.v.).

Karantæneordningen omfatter således personer, der idømmes helt eller delvis ubetinget fængselsstraf for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Karantæne-

ordningen omfatter endvidere personer, der er idømt en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Dette omfatter anbringelsesdomme og behandlingsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69, hvor der sker frihedsberøvelse, forvaring efter straffelovens § 70 og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Karantæneordningen omfatter derimod ikke dømte personer, hvor straffen alene er bøde eller betinget fængselsstraf. Karantæneordningen omfatter ligeledes ikke situationer, hvor den pågældende er idømt en anden strafferetlig retsfølge, som ikke er af frihedsberøvende karakter, f.eks. dom til ambulans behandling eller til tilsyn efter straffelovens §§ 68 og 69.

Det foreslås, at den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, når personen løslades eller udskrives. Ved løsladelse eller udskrivning forstås første løsladelse eller udskrivning, herunder prøveløsladelse og prøveudskrivning, samt benådning fra den straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, den pågældende var idømt.

Karantæneordningen i ydelsessystemet foreslås for det første at medføre, at den dømte i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage følgende ydelser på integrationsydelsesniveau:

- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- Pension efter lov om social pension.
- Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Fleksløn tilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For det andet foreslås det, at den dømte ikke vil kunne medregne en karantæneperiode på 3 år ved beregningen af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. Efter denne bestemmelse er retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp blandt andet betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. Personer, der ikke har opnået ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, kan, hvis de øvrige betingelser for at modtage hjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt, modtage integrationsydelse.

For det tredje vil den dømte blive udelukket fra følgende ydelser i en 3-årig karantæneperiode efter udstået straf:

- Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Dagpenge efter barselsloven.

- Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Hvis en kommune, Udbetaling Danmark eller en arbejdsløshedskasse udbetaler ydelser til en person omfattet af den 3-årige karantæne, som den pågældende ikke var berettiget til i karantæneperioden, skal beløbet kræves tilbagebetalt. Med henblik på at sikre, at der kan træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger om udbetalinger i karantæneperioden.

2.1.3.1. Nedsættelse af visse ydelser til integrationsydelsesniveau i 3 år

2.1.3.1.1. Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover alene har ret til at modtage uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb og ledighedsydelse med et niveau svarende til satsen for integrationsydelse i en 3-årig karantæneperiode.

Den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Med forslaget vil et ægtepar, hvor begge modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men hvor den ene ægtefælle i ægteparret er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau blive behandlet på samme måde som et ægtepar, hvor en eller begge modtager integrationsydelse.

Det betyder, at for et ægtepar, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, hvor en eller begge ægtefæller er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau, vil hjælpen til ægteparret blive beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i lov om aktiv socialpolitik på baggrund af satsene i §§ 22-25. Ægtefællerne anses ikke for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene er omfattet af § 10 h, stk. 1, om, at en person, der er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, i en periode på 3 år alene

kan modtage ydelser på niveau med integrationsydelsen, og den anden er berettiget til integrationsydelse, vil få hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, og skal opfylde arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, jf. § 13 f, stk. 1.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvor den pågældende er omfattet af § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. En eventuel danskbonus efter § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået danskbonus, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

En ugift person, der er omfattet af forslaget om nedsættelse af hjælpen til integrationsydelsesniveau, omfattes ikke af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

For personer, der er omfattet af forslaget om nedsættelsen af hjælpen til integrationsydelsesniveau, finder reglerne om særlig støtte i § 34 i lov om aktiv socialpolitik tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik.

For en person, der er omfattet af forslaget om, at ledighedsydelsen nedsættes til integrationsniveau, foreslås det, at personen først vil kunne modtage den høje sats for ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, når 3-årsperioden for nedsættelsen af ledighedsydelsen er gået, uanset om den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, før 3-årsperioden udløber.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder eller mere i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden er udløbet, og dermed først får den høje ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, fra dette tidspunkt.

Det foreslås endvidere, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrations-

ydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. forslaget til § 10 h, stk. 2.

Hvis kommunen udbetaler fuld kontanthjælp til en ansøger, som er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem den udbetalte hjælp og den hjælp, som personen skulle have haft.

Dette svarer til de regler, som gælder for personer, der er omfattet af § 10 f i lov om aktiv socialpolitik (fremmedkri- gere).

Det foreslås, at bestemmelsen § 10 e om indhentelse af oplysninger uden samtykke også skal finde anvendelse for personer, som anmoder om revalideringsydelse m.v. efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb efter kapitel 6 a, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb efter kapitel 6 b og ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik.

Ændringen indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter bestemmelserne om bandekriminalitet, som fremgår af §§ 10 b eller 10 c i lov om aktiv socialpolitik og af §§ 70 h eller 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det kan f.eks. være oplysninger om, at den pågældende tidligere har modtaget f.eks. ydelser nedsat til nedsat til integrationsydelsesniveau efter kapitel 4 (integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp), 6 (revalideringsydelse m.v.), 6 a (ressourceforløbsydelse under ressourceforløb), 6 b (ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb) eller 7 (ledighedsydelse) i lov om aktiv socialpolitik.

En tidligere opholdskommune vil efter den foreslåede bestemmelse være forpligtet til at videregive ovenstående oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den nye opholdskommunen vil ikke kunne træffe en korrekt afgørelse om den pågældende ydelsesniveau, med mindre kommunen får de ovennævnte oplysninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 1.

2.1.3.1.2. Nedsættelse af folkepension og førtidspension

Det foreslås, at bandekriminelle folkepensionister og førtidspensionister efter lov om social pension (ny ordning) og

førtidspensionister efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (gammel ordning), som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, i en periode på 3 år højst kan få udbetalt et beløb svarende til integrationsydelse efter §§ 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at det for folkepensionister og førtidspensionister efter gammel ordning, vil være det beregnede grundbeløb og pensionstillæg som højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, mens det for førtidspensionister efter ny ordning, vil være den beregnede førtidspension, som højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere, at den 3-årige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Endelig foreslås det, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 2 og § 3.

2.1.3.1.3. Nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover alene har ret til et beregnet fleksløntilskud eller det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne på et niveau svarende til satsen for integrationsydelse i en 3-årig karantæneperiode.

Det foreslås endvidere, at den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Endelig foreslås endvidere, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, hvis de udbetalte tilskud i denne periode overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, jf. forslaget til § 70 m, stk. 3.

Hvis kommunen, når en person anmoder om fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g, udbetaler fuldt fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud efter § 70 g, og hvis personen er omfattet af § 70 m m.v., skal kommunen efter forslaget kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte tilskud og det tilskud, som personen skulle have haft.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 4.

2.1.3.2. Karantæneperiode på 3 år ved beregning af ret til uddannelses- eller kontanthjælp

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover ikke skal have medregnet en karantæneperiode på 3 år ved beregningen af opholdskravet, der gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere, at den 3-årige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. I den 3-årige karantæneperiode kan der udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne for modtagelse af hjælpen i øvrigt er opfyldt.

Det gældende opholdskrav i § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år er med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 ændret således, at der pr. 1. januar 2019 vil være et krav om sammenlagt 9 års ophold her i riget inden for de seneste 10 år som betingelse for at få uddannelses- eller kontanthjælp.

Af lovtekniske årsager foreslås det, at § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, som ændret ved § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, ophæves, og at § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik ændres med de ovenfor nævnte ændringer indarbejdet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1 og § 11.

2.1.3.3. Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år

2.1.3.3.1. Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter

lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser.

Den 3-årige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at et medlem af en arbejdsløshedskasse har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i den 3-årige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal arbejdsløsheds-kassen træffe afgørelse om, at medlemmet skal betale ydelsesbeløbet tilbage.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 5.

2.1.3.3.2. Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til dagpenge efter barselsloven i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage dagpenge efter barselsloven.

Den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget dagpenge efter barselsloven i den 3-årige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 6.

2.1.3.3.3. Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge fra kommunen.

Den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget sygedagpenge fra kommunen i den 3-årige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 7.

2.1.3.3.4. Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse

Det foreslås, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til udbetaling af fleksydelse fra Udbetaling Danmark efter lov om fleksydelse i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse.

Den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget fleksydelse i den 3-årige karantæneperiode, jf. nedenfor pkt. 2.1.3.4., skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger under § 8.

2.1.3.4. Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark

Den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle, jf. lovforslagets §§ 1-8, vil gælde for alle personer, der ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, og perioden regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Det skal derfor sikres, at de myndigheder og arbejdsløsheds-kasser, som administrerer lovgivningen på de forskellige ydelsesområder, bliver gjort bekendt med, at en person er i en karantæneperiode.

Det findes hensigtsmæssigt, at én myndighed samler oplysninger om alle domfældte efter straffelovens § 81 a, der indebærer en karantæneperiode, og løbende følger med i,

om personerne får udbetalt offentlige ydelser, og i givet fald orienterer den udbetalende myndighed eller arbejdsløsheds-kasse. Det vurderes, at opgaven med at samle og formidle oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, bør placeres hos Udbetaling Danmark, som i forvejen, jf. § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, varetager den tilsvarende opgave vedrørende domfældte fremmedkrigere, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser.

Udbetaling Danmark vil ikke kunne foretage samkøring og videregive oplysninger om karantæneramte bandekriminelle med hjemmel i de gældende regler i § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat regler om databeskyttelse.

Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det fremgår af forordningens artikel 10, 1. pkt., at behandlingen af oplysninger om strafbare forhold på grundlag af artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed.

Efter forordningens artikel 6, kan der blandt andet ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandling, herunder for andre specifikke databehandlings-situationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91).

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlige og rimelige behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Efter databeskyttelsesforordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at Udbetaling Danmarks behandling af oplysninger, samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger om personer, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser som følge af en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, kan finde sted inden for rammerne af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen.

Det er samtidig Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den påtænkte behandling af oplysninger om strafbare forhold er nødvendig for varetagelse af opgaven med at administrere karantæneordningen. På den baggrund foreslås det, at anvendelsesområdet for § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark udvides, således at det fremgår, at Udbetaling Danmarks samkøring og sammenstilling af oplysninger, og videregivelse af resultaterne heraf, også vil omfatte personer, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser som følge af en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Forslaget indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder,

med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den periode, hvor de som følge af dommen efter straffelovens § 81 a er udelukket fra eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser i en 3-årsperiode.

Det bemærkes, at forslaget indebærer behandling, herunder videregivelse af oplysninger om straffbare forhold. Der er fastsat særlige regler om behandling af oplysninger om straffbare forhold i databeskyttelsesloven. Det følger således af databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, at der for den offentlige forvaltning ikke må behandles oplysninger om straffbare forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Det følger af lovens § 8, stk. 2, at de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke må videregives. Videregivelse kan dog bl.a. ske, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. Den foreslåede ordning vurderes at være i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 3.

For integrationsydelsesmodtagere, der ifølge de foreslåede ændringer vil blive omfattet af en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan indgå ved beregning af det opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, er der behov for en samkøringsperiode på 11 år. En person, der har fået karantæne efter den foreslåede § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, vil således være længere tid om at opnå ret til uddannelses- og kontanthjælp, idet den 3-årige karantæneperiode ikke kan medregnes. For at sikre, at ingen personer, der har fået en karantæneperiode efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, overgår til uddannelses- eller kontanthjælp, før karantæneperioden på 3 år er forløbet og opholdskravet på sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 års ophold i Danmark er opfyldt, er der behov for at samkøre og sammenstille oplysningerne i en periode på 11 år. For denne målgruppe er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark i en 11-årig periode kan oplyse udbetalende kommune om, at der er en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan medregnes ved beregningen af opholdskravet efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

§ 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark er ændret med lov nr. 743 af 8. juni 2018. Ændringen indebærer, at Udbetaling Danmark skal samkøre og sammenstille oplysninger i en 13-årig periode i stedet for en 11-årig periode. Ændringen, der træder i kraft 1. januar 2019, er en konsekvens af den ved samme lovs § 1, nr. 1, indførte forlængelse af opholdskravet fra et krav om ophold i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Af lovtekniske årsager foreslås det, at § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, ophæves, og at § 12 i, i lov om aktiv socialpolitik ændres med de ovenfor nævnte ændringer indarbejdet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10 og § 11.

Den foreslåede periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, når personen løslades eller udskrives. For at kunne afgrænse perioden med kontrol af oplysninger fra indkomstregisteret m.v., har Udbetaling Danmark derfor brug for at blive underrettet, når personen bliver løsladt eller udskrevet.

Det foreslås derfor fastsat i § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, at kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i Kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, løslades. Kriminalforsorgen har ikke i alle tilfælde oplysninger om løsladelse og udskrivning af personer, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en person er idømt behandling på en psykiatrisk afdeling, hvor overlægen træffer beslutning om udskrivelse til fortsat ambulans behandling. Det foreslås derfor fastsat, at beskæftigelsesministeren efter forhandlinger med vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Derved sikres det, at Udbetaling Danmark i alle tilfælde får de nødvendige oplysninger til at iværksætte samkøring og sammenstilling med oplysninger fra indkomstregisteret.

Udbetaling Danmark skal efter forslaget til § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en karantæneperiode, uanset om karantænen skyldes en dom som fremmedkriger eller en dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Myndigheden bliver derved vidende om, at personen er udelukket fra eller kun har begrænset ret til offentlige ydelser i en 3-årig periode, så der kan tages højde for det i myndighedens sagsbehandling.

Når det drejer sig om en ydelse, der er udbetalt af en arbejdsløshedskasse i karantæneperioden, foreslås det, at Udbetaling Danmark, i lighed med den gældende videregivelsesordning efter § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark i sager om dømte fremmedkrigere, skal videregive resultatet af samkøringen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som giver oplysningerne videre til arbejdsløsheds-kassen.

Hvis det konstateres, at en person har fået udbetalt en offentlig ydelse i 3-års perioden i strid med reglerne, skal myndigheden eller arbejdsløhedskassen kræve beløbet tilbagebetalt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10.

2.1.3.5 Adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til at indhente oplysninger om myndighedernes sagsbehandling på baggrund af resultat af registersamkøring

Med den foreslåede ændring af § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, skal Udbetaling Danmark fremover videregive resultater af registersamkøring til myndigheder, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en karantæneperiode, uanset om karantænen har baggrund i en dom som fremmedkriger eller en dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Ændringen indebærer samtidig, at den eksisterende adgang for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til efter § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område at indhente redegørelser fra myndigheder, der modtager resultater af Udbetaling Danmarks registersamkøring om dømte fremmedkrigere, også skal omfatte samkøring om bandekriminelle, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Myndigheden vil således være forpligtet til på styrelsens anmodning at redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af oplysningerne om resultatet af registersamkøringen. Redegørelsen kan både omfatte faktiske oplysninger om de foretagne sagsskridt og eventuelle afgørelser til personen med det formål at skabe sikkerhed for, at myndigheden har forholdt sig til de modtagne oplysninger og undersøgt, om personen har modtaget ydelsen med urette. Der er således tale om en kontrol af myndighedernes opfølgning og ikke en kontrol rettet mod den enkelte borger. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan og skal ikke ændre myndighedernes vurderinger og afgørelser i de konkrete sager.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger under § 9.

2.1.3.6. Forholdet til grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

2.1.3.6.1. Forholdet til grundlovens § 73

Efter grundlovens § 73 kan ingen tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor alment vellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er fast antaget, at fuldt ud skattefinansierede sociale ydelser ikke er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 73, hvorimod borgernes særskilte bidrag til en i overvejende grad social ordning må anses for omfattet, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., *Grundloven med Kommentarer*, (2015), side 454, Max Sørensen, *Statsforfatningsret*, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 401 og Poul Andersen, *Dansk Statsforfatningsret* (1954), side 722 f.

Den del af forslaget, som vedrører karantæne for fuldt ud offentligt finansierede forsørgelsesydelse så som kontanthjælp, revalidering og folkepension, falder derfor uden for beskyttelsen af grundlovens § 73.

Derimod vil den del af forslaget, som vedrører udelukkelse fra at kunne modtage sikringsydelse - eksempelvis efterløn - være omfattet af bestemmelsens beskyttelse.

Det er imidlertid ikke ethvert indgreb, som skal betragtes som ekspropriation efter grundlovens § 73, men kun de indgreb, der har karakter af "afståelse". Det antages i den forbindelse, at indgreb, som har en pønål karakter, herunder straf og konfiskation, ikke har karakter af afståelse og dermed ikke er udtryk for ekspropriation, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., a.st., side 455, Max Sørensen, a.st., side 407 og Poul Andersen, a.st., side 703.

Under hensyn til, at den foreslåede karantæneordning, der følger af en dom efter straffelovens § 81 a, er udtryk for en ekstra straf i forhold til den ubetingede fængselsstraf eller anden strafferetlige retsfølge af frihedsberøvende karakter, som den bandekriminelle er blevet idømt ved domstolene, finder Beskæftigelsesministeriet, at karantænen ikke vil være udtryk for ekspropriation efter grundlovens § 73.

2.1.3.6.2. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 14

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 14 skal nydelsen af de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller andet forhold.

Anvendelsesområdet for EMRK artikel 14 er begrænset derved, at bestemmelsen er accessorisk til konventionens øvrige bestemmelser. Det betyder, at bestemmelsen kun kan anvendes sammen med én eller flere af disse bestemmelser. Heri ligger ikke et krav om, at en sådan rettighed skal være krænkede, men derimod alene et krav om, at den foreliggende situation skal ligge inden for rettighedens anvendelsesområde ("ambit").

I de tilfælde, hvor en situation ligger inden for en anden bestemmelses anvendelsesområde, indeholder artikel 14 et forbud mod usaglig forskelsbehandling.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis indebærer dette, at personer i sammenlignelige situationer som udgangspunkt skal behandles ens, og at forskelsbehandling kun er berettiget, hvis den har et legitimt formål og samtidig står i et rimeligt forhold til dette formål.

Adgangen til at modtage sociale ydelser ligger inden for anvendelsesområdet af artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til EMRK, jf. bl.a. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 12. april 2006 i sagen *Stec m.fl. mod Storbritannien*.

Den foreslåede karantæneordning vil indebære, at alle personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes skydevåben m.v., omfattes af en karantæneordning i ydelsessystemet. Forslaget adskiller sig herved fra den karantæneordning, der blev indført ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere). Den nævnte ordning omfatter alene personer, der bliver dømt for overtrædelse af en af en række nærmere opregnede bestemmelser knyttet til ”fremmedkrigere”, og som på overtrædelsestidspunktet modtager offentlige forsørgelsesydelser.

Idet den foreslåede karantæneordning omfatter alle dømte efter straffelovens § 81 a, stk. 1, 1. pkt., er der efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse ikke tale om forskelsbehandling efter EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i 1. tillægsprotokol til EMRK, og forslaget rejser derfor ikke spørgsmål i forhold til disse bestemmelser.

2.2. Ændring af tilbagebetalingsreglerne i lov om aktiv socialpolitik i tilfælde, hvor en borger får medhold i en klagesag om ret til en ydelse efter anden lov med tilbagevirkende kraft

2.2.1. Gældende ret

Det følger af dobbeltforsørgelsesprincippet, at en borger ikke kan få udbetalt to forsørgelsesydelser samtidigt. Hvis en borger, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt hjælp til forsørgelse, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp, kan kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af den bevilgede hjælp, jf. § 94, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af Ankestyrelsens praksis, at der skal ske tilbagebetaling af den faktisk bevilgede hjælp. Det fører til, at det i tilfælde, hvor der er bevilget hjælp med et skattepligtigt beløb, er bruttobeløbet, der skal tilbagebetales.

I tilfælde af, at en borger som følge af afgørelse eller dom får ret til sygedagpenge i stedet for kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse for den samme bagudliggende periode,

medfører dobbeltforsørgelsesprincippet, at der skal ske tilbagebetaling af den tidligere bevilgede hjælp. I medfør af Ankestyrelsens praksis er det bruttoydelser, der skal tilbagebetales. Samtidig vil borgeren, der har fået medhold i f.eks. at have ret til sygedagpenge i stedet for kontanthjælp, få udbetalt den rettelige bevilgede hjælp som et *nettobeløb*.

Denne praksis har i visse tilfælde medført, at borgere der som følge af en afgørelse eller dom har fået medhold i at have ret til en anden og højere ydelse, er blevet mødt med et tilbagebetalingskrav, der er større end det nettobeløb, der udbetaltes til de pågældende borgere. Desuden har nogle kommuner ikke fradraget f.eks. den udbetalte kontanthjælp i borgerens krav på efterbetaling af sygedagpenge.

Hvis borgeren tilbagebetaler det fulde bruttobeløb, vil borgerens indkomst blive reguleret i skattekningen, hvilket kan medføre, at borgeren først på et senere tidspunkt får udbetalt overskydende skat.

2.2.2. Ministeriets overvejelser

Det er ministeriets opfattelse, at det er urimeligt og uforståeligt for en borger, der i en afgørelse eller dom har fået medhold i at have ret til f.eks. sygedagpenge i stedet for kontanthjælp, i første omgang bliver mødt med et krav om tilbagebetaling af et bruttobeløb, der er højere end den anden i øvrigt højere ydelse, som borgeren netop har fået medhold i at være berettiget til. Det forhold, at der ved udbetaling af overskydende skat til borgeren bliver rettet op på det samlede mellemværende, ændrer ikke på, at det opleves som urimeligt for borgeren.

Der er tale om en utilsigtet konsekvens af reglerne. Det bør derfor efter ministeriets opfattelse sikres, at der altid anvendes bruttobeløb ved beregning af tilbagebetalingskrav som følge af dobbeltforsørgelse, når en borger som følge af en afgørelse eller dom har fået medhold i at have ret til efterbetaling af en anden forsørgelsesydelse, herunder en ydelse efter anden lovgivning end lov om aktiv socialpolitik, f.eks. sygedagpenge, samt sikres, at en tidligere udbetalt ydelse fradrages i borgerens krav, inden kommunen opgør et eventuelt tilbagebetalingskrav. Det forudsættes, at ordningen administreres således, at det beløb, der herefter indberettes til skat, udgør differencen mellem den ydelse, der er udbetalt for perioden, og den retmæssige ydelse for perioden.

En sådan ordning vil være mere rimelig og forståelig for borgerne.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås indført regler om beregning af tilbagebetalingskrav i lov om aktiv socialpolitik, som sikrer, at borgere, der har fået en afgørelse eller en dom, om ret til f.eks. sygedagpenge, ikke bliver mødt med et tilbagebetalingskrav, blot fordi der skal ske tilbagebetaling af den faktisk bevilgede hjælp, og den korrekt tilkendte ydelse udbetales som et

nettobeløb. Forslaget indebærer, at tilbagebetalingskravets opgørelse sker på grundlag af bruttobeløb, både for så vidt angår tilbagebetalingskravet og borgerens krav på den ved klageinstansen m.v. tilkendte ydelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.3. Ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed

2.3.1. Gældende ret

Efter reglerne i §§ 81 og 85 i lov om aktiv socialpolitik om hjælp i særlige tilfælde kan der bl.a. ydes hjælp til flytning, herunder til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed. Hjælpen ydes med tilbagebetalingspligt, jf. lovens § 92, stk. 1, 2. pkt.

En person, der har modtaget sådan hjælp, har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende, jf. § 92, stk. 4.

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 95, stk. 2, at et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Spørgsmålet om, hvornår der er økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, er nærmere reguleret i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v. (bekendtgørelse nr. 418 af 28. april 2017).

I bekendtgørelsen er det fastsat, at der gives henstand til personer, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, ressourceforløbsydelse eller kontantydelse.

Endvidere gives henstand til personer, som ikke har andre indtægter end førtidspension, eller som ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for hhv. personer med forsørgelsespligt over for børn og personer uden forsørgelsespligt over for børn, som er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, det såkaldte tabeltræk.

Har personerne indtægter over de nævnte grænser, fastsættes en afdragsordning med udgangspunkt i tabeltrækket, dvs. at afdraget stiger i takt med stigende nettoindtægt. Misligholdes en sådan afdragsordning, forfalder hele kravet til betaling, og kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden i SKAT.

Har kommunen efter opkrævningsbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 418 af 28. april 2017 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v.) regler givet henstand i 3 år efter udbetalingen af hjælpen, bortfalder tilbagebetalingskravet. Har der i perioder været betalt af på gælden, men har fordringshaveren på et tidspunkt, hvor der er gået mindst 3 år fra hjælpens ophør/udbetalingen af hjælpen, ydet henstand, bortfalder retskravet, jf. opkrævningsbekendtgørelsens § 9, stk. 2.

Der er ikke i loven holdepunkter for at antage, at den 3-årige bortfaldsregel ikke også gælder i den situation, hvor hjælpen er ydet som hjælp til boligindskud.

2.3.2. Ministeriets overvejelser

Det kan forekomme urimeligt, at en person, der fraflytter et lejemål, hvortil der er ydet hjælp til boligindskud, og som ved fraflytningen får tilbagebetalt indskuddet helt eller delvist, kan beholde det tilbagebetalte indskudsbeløb, hvis der er gået mere end 3 år fra udbetalingen. Hensigten med reglen om hjælp til boligindskud har ikke været at yde hjælp til formueopbygning.

KL har derfor som led i moderniserings- og effektiviseringsprogrammet (MEP) meldt et regelforenklingsforslag ind til Økonomi- og Indenrigsministeriet, hvorefter den særlige bortfaldsregel ikke skal gælde i situationer, hvor en person, der har fået hjælp til indskud i en lejlighed, ved fraflytning senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen får udbetalt indskuddet og kan beholde det, fordi tilbagebetalingskravet er bortfaldet.

Her bør der efter KL's opfattelse være tilbagebetalingspligt uden tidsbegrænsning, ligesom pligten til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud m.v. i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende også bør gælde uden tidsbegrænsning.

Beskæftigelsesministeriet er enig med KL i, at det kan virke urimeligt, at en ydelsesmodtager, der mere end 3 år efter udbetaling af beboerindskudslån får tilbagebetalt hele eller dele af beløbet, blot kan beholde det udbetalte beløb, som oprindeligt er ydet med tilbagebetalingspligt.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den særlige bortfaldsregel i § 95, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte tilbagebetalingspligtig hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og nr. 10.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre administrative merudgifter for Udbetaling Danmark til udviklings- og implementeringsomkostninger på 0,5 mio. kr. samt øgede driftsomkostninger på 0,3 mio. kr. årligt. De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter. Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat og regioner.

Forslaget om ændring af tilbagebetalingsreglerne, jf. pkt. 2.2 skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Forslaget om ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindsud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. pkt. 2.3, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at tilbagebetalingerne af boliglån efter bestemmelserne skønnes at stige med 1 mio. kr. årligt. Forslaget skønnes derudover ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

Lovforslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1, betyder implementeringskonsekvenser for Udbetaling Danmark, idet den eksisterende it-løsning til samkøring og sammenstilling af oplysninger om dømte fremmedkrigere skal tilpasses, så den kan håndtere tilsvarende oplysninger om dømte bandekriminelle. Omfang heraf vurderes at være begrænset.

I øvrigt vurderes lovforslaget ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget understøtter, at Udbetaling Danmarks samkøring eller sammenstilling af oplysninger om dømte bandekriminelles modtagelse af forsørgelsesydelse kan ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed. Lovforslaget giver endvidere mulighed for at indhente relevante oplysninger fra offentlige registre m.v. til brug for Udbetaling Danmarks samkøring eller sammenstilling af oplysninger i forbindelse med kontrol af udbetaling af forsørgelsesydelse i karantæneperioden.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 16. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatsamfundet, Amnesty International, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ASE, ATP, BDO, Kommunernes Revision, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Børnerådet, CEPOS, Cevea, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Handicaporganisationer, Danske Revisorer, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer m.fl., Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgiverne brancheforening, Justitia, Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, LEV, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND, Statsforvaltningerne, Udbetaling Danmark og Udviklingshæmmedes Landsforbund.

8. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	Forslaget om ændring af bortfaldsreglerne i lov om aktiv socialpolitik for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der kan ligestilles hermed, jf. pkt. 2.3, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre, at tilbagebetalingerne af boliglån efter bestemmelserne skønnes at stige med 1 mio. kr. årligt. Forslaget skønnes derudover ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Forslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1., medfører merudgifter for Udbetaling Danmark på 0,5 mio. kr. til udviklings- og implementeringsomkostninger samt øgede driftsomkostninger på 0,3 kr. årligt. De kommunal-økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter. Forslaget om en karantæneordning for dømte bandekriminelle, jf. pkt. 2.1, betyder endvidere implementeringskonsekvenser for Udbetaling Danmark, idet den eksisterende it-løsning til samkøring og sammenstilling af oplysninger om dømte fremmedkrigere skal tilpasses, så den kan håndtere tilsvarende oplysninger om dømte bandekriminelle. Omfang heraf vurderes at være begrænset.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Efter den gældende § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om

ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik eller §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke

giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter § 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Efter den gældende § 10 e i lov om aktiv socialpolitik kan opholdskommunen forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren og er således en fravigelse af samtykkebestemmelsen i § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Den foreslås, at samtykkebestemmelsen også skal kunne fraviges, når en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b og ledighedsydelse efter kapitel 7 i samme lov.

Det foreslås derfor, at der i § 10 e efter ”kontanthjælp” indsættes ”eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7”.

Ændringen indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 10 b eller 10 c i lov om aktiv socialpolitik eller §§ 70 h eller 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og dermed også, at den pågældende tidligere har modtaget f.eks. ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 i lov om aktiv socialpolitik.

En tidligere opholdskommune vil efter den foreslåede bestemmelse være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 10 b og 10 c, i lov om aktiv socialpolitik samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 5 og 6.

Til nr. 2

Efter de gældende regler modtager en tidligere straffet person samme ydelse, som andre modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1.1.1. for ydelserne størrelse.

I forbindelse med indføjelser af særlige regler om, at personer, der er omfattet af § 10 f, stk. 1, (fremmedkrigere) alene kan modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen, blev der dog skabt hjemmel til at nedsætte en persons ydelse som en følge af straffedommen.

Med den foreslåede § 10 h, stk. 1, kan en person alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af ydelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

Det medfører, at personen kan modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter §§ 23-25, hjælp efter §§ 27 og 27 a, revalideringsydelse efter § 52, ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j og ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2 og 3, på følgende niveauer i 2018, som svarer til niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3:

- 1) 11.993 kr. for enlige forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 1).
- 2) 8.393 kr. for forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 2).
- 3) 5.997 kr. for ikkeforsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 3).
- 4) 2.584 kr. for hjemmeboende under 30 år (lovens § 22, stk. 2, nr. 4).

Efter § 22, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik ydes en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud som følge af betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 1, eller § 5 a i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, integrationsydelsen med den sats, som den enlige forsørger ville have haft ret til, hvis betingelserne i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag var opfyldt. Det samme gælder for en enlig forsørger, der ikke har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, som følge af at barnet er anbragt uden for hjemmet efter lov om social service, jf. § 5, stk. 1, nr. 4, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

For en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. § 69 t, betyder forslaget, at arbejdsgiverens refusion alene kan beregnes af den nedsatte ydelse, da der er tale om en afledt ret. Da personen i jobafklaringsforløb således alene har ret til den nedsatte ydelse i 3-årsperioden, vil arbejdsgiveren ligeledes alene have ret til at få beregnet refusion af den nedsatte ydelse i 3-årsperioden.

Det foreslås i § 10 h, stk. 2, at perioden i det foreslåede stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen søger om f.eks. kontanthjælp dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til kontanthjælp på et niveau, som svarer til integrationsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen ansøger om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år alene være berettiget til kontanthjælp på niveau med integrationsydelse. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at kommunen i forbindelse med, at personer, der på tidspunktet for endelig dom for overtrædelse af straffebestemmelserne omfattet af straffelovens § 81 a, som nævnt i den foreslåede § 10 h, stk. 1, modtog revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse, igen anmoder om hjælp, efter de gældende regler skal vurdere, om borgerne fortsat opfylder betingelserne for at være visiteret til revalidering efter kapitel 6, ressourceforløb efter kapitel 12 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis borgeren ikke opfylder betingelserne for revalidering, ressourceforløb, jobafklaringsforløb eller fleksjob, skal kommunen træffe afgørelse om dette og om, hvorvidt personen opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter kapitel 4.

Det foreslås i § 10 i, stk. 1, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22.

Efter de gældende regler i § 26, stk. 1, får ægtepar, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 22-25.

Er en person, der modtager integrationsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse og danskbonus, såfremt integrationsydelsesmodtageren var berettiget til danskbonus, jf. § 22, stk. 2 og 4. Dette følger af § 26, stk. 2.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, vil ægteparret efter forslaget til § 10 i, stk. 1, få beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Et kontanthjælpsægtepar, hvor begge er forsørgere, vil få beregnet hjælpen således: $8.393 \text{ kr.} \times 2 = 16.786 \text{ kr.}$ i samlet hjælp.

Et uddannelseshjælpsægtepar, som ikke modtager aktivitetstillæg, vil hver især kunne modtage 8.393 kr. i uddannelseshjælp, hvilket svarer til integrationsydelsen.

En enlig kontanthjælpsmodtager, som er forsørger, og som er fyldt 30 år, vil blive nedsat fra 14.993 kr. til 11.993 kr.

Efter de gældende regler er alle modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som udgangspunkt omfattet af 225-timersreglen.

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp be-

regnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, skal opfylde arbejdskravet for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, og § 34, stk. 3.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

Med forslaget til § 10 i, stk. 1, vil et ægtepar, hvor begge modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men hvor den ene ægtefælle i ægteparret er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, blive behandlet på samme måde som et ægtepar, hvor en eller begge modtog integrationsydelse.

Det betyder, at for et ægtepar, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, hvor en eller begge ægtefæller er omfattet af § 10 h, stk. 1, vil hjælpen til ægteparret blive beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i lov om aktiv socialpolitik på baggrund af satsene i §§ 22-25. Ægtefællerne anses ikke for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til integrationsydelse, vil få hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, og skal opfylde arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, jf. § 13 f, stk. 1.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp, hvor den pågældende er omfattet af den foreslåede § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. En eventuelt danskbonus efter § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået danskbonus, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

Efter de gældende regler anses en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når personen har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1.029 kr. eller 514 kr. (2018-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satsene i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

Ugifte personer, der modtager integrationsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Det betyder, at en ugift person, der er omfattet af forslaget til § 10 i, stk. 1, og hvor personen samtidig er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, ikke omfattes af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

Efter de gældende regler er alle personer, som modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt omfattet af et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp højst må udgøre pr. måned.

Der er 23 forskellige loftsstørrelser, og indplaceringen af den enkelte afhænger af personens samlede ydelsesbeløb, af hvorvidt modtageren af hjælp er enlig eller gift/samlevende, og af hvorvidt personen har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald også antallet af børn.

Ved loftsindplaceringen af personer på en af de 23 loftsstørrelser sondres der grundlæggende mellem personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og personer, der ikke har forsørgelsespligt over for børn.

I relation til loftet over hjælpen vil personer, der er omfattet af forslaget til § 10 h, stk. 1, blive indplaceret på loftsstørrelser på samme måde som personer, der modtager integrationsydelse, jf. § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik. Gifte integrationsydelelsesmodtagere samt uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er gift med en integrationsydelelsesmodtager, og hvor ægteparret har fået nedsat hjælpen efter § 13 f, stk. 3 og 4, som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, er omfattet af loftsstørrelserne i lovens § 25 b, stk. 4, nr. 1-6, hvor indplaceringen afhænger af, om personen er den ægtefælle, der har fået nedsat hjælpen efter 225-timersreglen eller ikke og har forsørgelsespligt over for et eller flere børn.

Efter § 25 b, stk. 3 og 4, i lov om aktiv socialpolitik vil loftet for den samlede hjælp for disse persongrupper for hver person udgøre mellem 16.001 kr. og 5.222 kr. i 2018-niveau.

Personer, der opfylder betingelserne i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22- 25 få særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Den særlige støtte er en økonomisk hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Betingelserne for udbetaling af den særlige støtte efter § 34 er fastlagt i bekendtgørelse nr. 894 af 29. juni 2017.

De gældende regler for integrationsydelsesmodtagere, jf. ovenstående, finder med forslaget også anvendelse for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at for personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satsene i § 74 a, stk. 2 eller 3.

Efter de gældende regler i § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik kan en person, der modtager ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 3, nr. 1 og 2, svarende til kontanthjælpssatserne for personer, der er fyldt 30 år, og som er henholdsvis forsørger eller ikkeforsørger, modtage ledighedsydelse på den høje sats efter § 74 a, stk. 2, når den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder.

Forslaget til § 10 i, stk. 2, medfører, at en person, der er omfattet af forslaget til § 10 h, først vil kunne modtage den høje sats for ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, når 3-årsperioden efter den foreslåede § 10 h, stk. 2, er gået, uanset om den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, før 3-årsperioden udløber.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden er udløbet, og dermed først får den høje ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, fra dette tidspunkt.

Til nr. 3

Efter gældende regler i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, er retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp tillige betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6.

Efter § 11, stk. 4 og 5 i lov om aktiv socialpolitik kan dømte fremmedkrigere ikke medregne en karantæneperiode på 3 år ved opgørelsen af opholdskravet efter § 11, stk. 3, 1. pkt.

Efter § 11, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik gælder kravet om, at ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU- retten er berettigede til hjælpen.

Det foreslås, at i § 11, *stk. 3, 1. pkt.*, i lov om aktiv socialpolitik, ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til: »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. stk. 4-10.

Bestemmelsen har sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 4, om beregning af opholdsperioden.

Bestemmelsen har tillige sammenhæng med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, hvorefter opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, bliver forlænget fra et krav om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve de med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne ændringer af opholdskravet, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 3, 1. pkt., på ny.

De foreslåede ændringer af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført ved lov nr. 743 af 8. juni 2018, dog med den ene forskel, at § 11, stk. 3, 1. pkt., tillige henviser til den foreslåede karantæneperiode for bandekriminelle, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik er det en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for 8 år.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en bestemmelse i § 11, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter der ved beregning af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, 1. og 2. pkt., for en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, e eller g for forhold begået i udlandet eller straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som for den periode, som dommen

omfatter, har modtaget integrationsydelse, ikke kan medregnes en karantæneperiode på 3 år.

Med den foreslåede § 11, stk. 6, indføres en ny karantæneperiode på 3 år for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Ophold i karantæneperioden kan ikke medregnes i beregningen af den samlede opholdstid efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. I den 3-årige karantæneperiode kan der udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne for modtagelse af hjælpen i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås med § 11, stk. 7, at den 3-årige karantæneperiode for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Med § 1, nr. 2 og 3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev der i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, indført et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år som betingelse for at oppebære ret til uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve de med § 1, nr. 2-3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne bestemmelser om et beskæftigelseskrav i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 8-10 i stedet.

De foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 8-10, i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtæst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført i § 11, stk. 6-8, i lov om aktiv socialpolitik, ved § 1, nr. 1 og 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 5

Efter den gældende § 11, stk. 7, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, træffer kommunen afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Ansøgeren har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp ansøgeren er berettiget til, jf. § 11, stk. 7, 2. pkt. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i § 11, stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse, jf. § 11, stk. 7, 3. pkt.

Med § 1, nr. 4, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 blev der som konsekvens af indførelsen af et beskæftigelseskrav indsat en henvisning hertil i § 11, stk. 7, 3. pkt., der samtidig blev flyttet til § 11, stk. 9, 3. pkt.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 1, nr. 4, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne tilføjelse i § 11, stk. 7, 3. pkt., der bliver § 11, stk. 9, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, og foreslå ændringerne indsat i § 11, stk. 11, 3. pkt., i stedet.

Det foreslås derfor, at der i § 11, stk. 11, 3. pkt., efter »stk. 3« indsættes: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.

Den foreslåede § 11, stk. 11, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtæst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført i § 11, stk. 9, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, ved § 1, nr. 4 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 6

Efter den gældende regel i § 27 i lov om aktiv socialpolitik udgør hjælpen for personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og
- 2) som ikke kan få pension på grund af betingelserne om optjening.

Med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev der som konsekvens af indførelsen af et beskæftigelseskrav indsat en henvisning hertil i § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 1, nr. 5, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne tilføjelse i § 27, stk. 1, og foreslå tilføjelsen indsat i § 27, stk. 1, på ny.

Det foreslås derfor, at i § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.

Den foreslåede ændring af § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtæst og bemærkninger - til de ændringer af § 27, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, som blev indført ved § 1, nr. 5 i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i § 91, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode, som fremgår af § 10 f, stk. 2.

Det foreslås, at § 91, stk. 3, også skal anvendes, hvis en person er omfattet af § 10 h, stk. 2. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6 a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode efter § 10 h, stk. 2.

Hvis kommunen, når en person f.eks. ansøger om kontanthjælp, udbetaler den fulde kontanthjælp, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem den udbetalte hjælp og den hjælp, som personen skulle have haft.

Hvis personen f.eks. har fået udbetalt 14.993 kr., fordi den pågældende er enlig og har forsørgelsespligt over for børn, og personen kun burde have fået udbetalt 11.993 kr., skal kommunen kræve 3.000 kr. tilbagebetalt efter den foreslåede bestemmelses indhold.

Det bemærkes, at § 91, stk. 3, alene retter sig mod resourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb udbetalt fra kommunen til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, må et eventuelt tilbagebetalingskrav afgøres efter regler fastsat i medfør af § 69 u, hvorefter arbejdsgiveren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Til nr. 8

Forslaget om en ændring af § 94 i lov om aktiv socialpolitik omhandler en problemstilling, der opstår i forbindelse med, at en borger ved afgørelse eller dom får medhold i at have ret til f.eks. sygedagpenge efter lov om sygedagpenge i stedet for kontanthjælp eller resourceforløbsydelse, som er udbetalt efter lov om aktiv socialpolitik.

I praksis træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af den faktisk bevilgede hjælp (bruttobeløbet), mens borgeren alene får udbetalt det beløb i sygedagpenge (nettobeløbet), som borgeren – ifølge den afgørelse, borgeren har fået medhold i – skulle have modtaget i stedet for kontanthjælp eller resourceforløbsydelse.

I praksis har dette i visse tilfælde resulteret i, at borgeren betaler et bruttobeløb tilbage med det samme, selv om borgeren samlet set har penge til gode. Den endelige udbetaling af borgerens tilgødehavende sker først ved slutligningen af det pågældende skatteår, hvor borgeren vil få den indbetalte skat af kontanthjælpen retur.

Det foreslås i § 94, stk. 3, i loven, at hvis en person som følge af afgørelse eller dom får krav på efterbetaling af en ydelse, herunder en ydelse efter anden lov end lov om aktiv socialpolitik, og dækker denne ydelse samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen fradrage den udbetalte ydelse efter lov om aktiv socialpolitik i kravet, før kommunen kan opgøre et eventuelt krav om tilbagebetaling efter lov om aktiv socialpolitik over for personen. I opgørelsen indgår ydel-

serne, før der indbetales skat, altså begge ydelser indgår i beregningen med bruttobeløbet.

Opgørelsen af borgerens krav ved en ændring fra en ydelse efter lov om aktiv socialpolitik til anden ydelse, herunder en ydelse efter anden lov som f.eks. sygedagpenge, skal således foretages inden skatteindeholdelsen, idet ydelserne skal indgå i opgørelsen som bruttobeløb.

Det forudsættes, at ordningen administreres således, at det beløb, der herefter indberettes til skat, udgør differencen mellem den ydelse, der er udbetalt for perioden, og den retmæssige ydelse for perioden.

Med den foreslåede ændring sikres det, at den korrekt bevilgede ydelse indgår i beregningen med et bruttobeløb, således at borgeren vil få udbetalt et eventuelt overskydende beløb som følge af en bevilget højere ydelse, f.eks. sygedagpenge.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.2.

Til nr. 9 og 10

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 95, stk. 2, at et tilbagebetalingskrav bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Det foreslås, at den særlige bortfaldsregel i lov om aktiv socialpolitik fremover ikke skal omfatte hjælp til boligindskud m.v. ydet efter §§ 81 og 85 i loven. Hjælpen til boligindskud eller hvad der kan sidestilles hermed skal tilbagebetales, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.

Med den foreslåede § 95, stk. 3, vil den særlige bortfaldsregel i lovens § 95, stk. 2, ikke længere gælde i situationer, hvor en person, der har fået hjælp til indskud i en lejlighed, fraflytter senere end 3 år efter tildelingen af hjælpen. En person vil fremover således ikke kunne få udbetalt indskuddet og beholde det med henvisning til, at tilbagebetalingskravet var bortfaldet.

Til § 2

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 31, stk. 4, og § 32 c, stk. 2, kan et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist samt førtidspensionen højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 d, om nedsættelse af pension for dømte fremmedkrigere.

Det foreslås, at der i §§ 31, stk. 4 og 32 c, stk. 2, henvises til både §§ 46 d og den foreslåede indsatte § 46 f, efter hvil-

ken bestemmelse et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og førtidspensionen til en førtidspensionist tilsvarende højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 f.

Bestemmelserne har sammenhæng med forslagets § 2, nr. 2, om den foreslåede nedsættelse af pensionen for dømte bandekriminelle, og skal sikre korrekt henvisning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person modtager pension på samme niveau som en tilsvarende ustraffet person.

Efter de gældende regler i § 46 d, kan det beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og en beregnet førtidspension dog højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for denne periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Det foreslås, at der indsættes et ny § 46 f.

Det foreslås i § 46 f, stk. 1, at pensionen efter §§ 31 eller 32 c i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af ydelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 46 f, stk. 1. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

Forslaget indebærer, at det samlede beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist eller førtidspension

ikke kan overstige integrationsydelsesniveauet i en periode på 3 år, hvis folkepensionisten ved endelig dom er idømt en fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås i § 46 f, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen er berettiget til pension dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til grundbeløb og pensionstillæg eller førtidspension på et niveau, som svarer til integrationsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen først er berettiget til pension 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år alene være berettiget til grundbeløb og pensionstillæg eller førtidspension på niveau med integrationsydelse. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 46 f, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.

Med forslaget fastsættes, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension, hvis den udbetalte beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist eller førtidspensionen overstiger niveauet for integrationsydelse i 3-årsperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.1.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter den gældende regel i § 29, stk. 5, kan et beregnet grundbeløb og pensionstillæg til en førtidspensionist højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 45 d.

Det foreslås, at der i § 29, stk. 5, henvises til både §§ 45 d og den foreslåede indsatte § 45 f, efter hvilken bestemmelse et beregnet grundbeløb og pensionstillæg tilsvarende højst kan udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 45 f.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslagets § 3, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person modtager pension på samme niveau som en tilsvarende ustraffet person.

Efter de gældende regler i § 45 d, kan det beregnede grundbeløb og pensionstillæg dog højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for denne periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere).

Det foreslås, at der indsættes en ny § 45 f.

Det foreslås i § 45 f, stk. 1, at pensionen efter § 29, stk. 5, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af ydelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 45 f, stk. 1. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

Forslaget indebærer, at det samlede beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en førtidspensionist ikke kan overstige integrationsydelsesniveauet i en periode på 3 år, hvis førtidspensionisten ved endelig dom er idømt en fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås i § 45 f, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen er berettiget til pension dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til grundbeløb og pensionstillæg på et niveau, som svarer til integrationsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen først er berettiget til pension 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år alene være berettiget til grundbeløb og pensionstillæg på niveau med integrationsydelse. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 45 f, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.

Med forslaget fastsættes, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension, hvis den udbetalte beregnede grundbeløb og pensionstillæg til førtidspensionisten overstiger niveauet for integrationsydelse i 3-årsperioden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.1.2.

Til § 4

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1-3, udgør fleksløntilskud 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.027 kr. i 2018. Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.116 kr. (2018-niveau), og herefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 14.116 kr. Fleksløntilskud og løn udbetalt af arbejdsgiver kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. Bestemmelsens stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter bestemmelsen stk. 5 er personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselsperioden. Bestemmelsens stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barseldagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dag-

penge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse. Dette følger af bestemmelsens stk. 6.

Det foreslås, at der i § 70 f, stk. 7, efter ”§ 70 l” indsættes ”eller § 70 m”. Det medfører, at det udbetalte fleksløntilskud ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når en person ansat i fleksjob, er omfattet af den foreslåede § 70 m. Bestemmelsen har således sammenhæng med den foreslåede § 70 m.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2018 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Nedenstående eksempel viser forskellen på fleksløntilskuddet i dag og det fremtidige fleksløntilskud for henholdsvis en enlig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme, som omfattet af forslaget til ændring af stk. 7 i § 70 f.

Eksempel:

Kommunen har beregnet en persons fleksløntilskud til 16.200 kr. efter § 70 f, stk. 2. Flexløntilskuddet nedsættes herefter til integrationsydelsesniveau.

For en enlig forsørger vil flexløntilskuddet udgøre 11.993 kr., hvilket betyder, at flexløntilskuddet nedsættes med 3.836 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil flexløntilskuddet blive nedsat til 2.584 kr., hvilket betyder, at flexløntilskuddet nedsættes med 13.616 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 f i 3-årsperioden, jf. forslaget til § 70 l, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

Til nr. 2

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 5, er tilskuddet efter bestemmelsens stk. 1 fastsat til 138.437 kr. (2018-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Efter den gældende § 70 g, stk. 6, kan det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af § 70 l. Bestemmelsen er således en konsekvens af § 70 l.

Det foreslås, at der i § 70 g, stk. 6, efter § 70 l indsættes § 70 m. Det medfører, at det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af den foreslåede § 70 m. Bestemmelsen er således en konsekvens af den foreslåede § 70 m.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2018 højst kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, jf.

forslaget til § 70 m, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

Til nr. 3

Efter de gældende regler modtager en tidligere straffet person samme tilskud, som andre modtagere af fleksløn-tilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.

Efter de gældende regler for fremmedkrigere, vil en person, som ved endelig dom idømmes bøde eller fængsel for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., og som under opholdet i udlandet har oppebåret en offentlig forsørgelsesydelse, dog skulle pålægges en sanktion i ydelsessystemet som en direkte følge af dommen. Sanktionen består i, at personen tilskud i en 3-årig periode højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 70 m, stk. 1, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af tilskud i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 70 m, stk. 1. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, udgør pr. måned i 2018:

- 11.993 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.393 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 5.997 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.

- 2.584 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Det foreslås, at det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke kan overstige niveauet for integrationsydelse. Der henvises til bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 1 og 2.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden. Udbetaling Danmark skal derfor samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Det foreslås i § 70 m, stk. 2, at 3-årsperioden efter forslaget til stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det medfører, at hvis personen får ansættelse i et fleksjob med fleksløn-tilskud dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til fleksløn-tilskud på et niveau, som svarer til integrationsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen ansøger om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år modtage ydelse på niveau med integrationsydelse. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 70 m, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelsen efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Med forslaget til stk. 3, fastsættes, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløn-tilskud efter § 70 f, stk. 1-6, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløn-tilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløn-tilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af forslaget til stk. 1-3, skal kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløn-tilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

Hvis personen fik udbetalt 15.967 kr. i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have haft udbetalt 11.993 kr., skal kommunen kræve 3.974 kr. tilbagebetalt.

Hvis personen fik udbetalt 120.000 kr. svarende til 10.000 kr. pr. måned i tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende (beregnet tilskud), og personen burde have haft udbetalt 100.716 kr. svarende til 8.393 kr. pr. måned, skal kommunen kræve 19.284 kr. svarende til 1.607 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Til § 5

Til nr. 1

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person har samme ret til henholdsvis arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som en tilsvarende ustraffet person.

Dog er et medlem efter de gældende regler i § 87 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., udelukket fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på tre år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og medlemmet for den periode, dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at det i § 87 b, stk. 1, fastsættes, at medlem af en arbejdsløshedskasse skal udelukkes fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for udelukkelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 87 b. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.3.1.

Det forhold, at et medlem af en arbejdsløshedskasse er udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågælden-

de kan medregne indkomst og beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til opfyldelse af betingelserne for ret til dagpenge, når 3-årsperioden er udløbet, eller at pågældende i 3-årsperioden kan optjene anciennitet i forhold til senere at kunne gå på efterløn.

Det foreslås i § 87 b, stk. 2, at den 3-årige karantæneperiode i forhold til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 87 b, stk. 3, at arbejdsløsheds-kassen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, der er udbetalt til medlemmet i 3-årsperioden.

Et medlem, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Hvis et medlem har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og medlemmet modtager arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn for perioden 1.-31. maj 2026, skal medlemmet tilbagebetale arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Med henblik på at sikre, at arbejdsløsheds-kassen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i 3-årsperioden, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til arbejdsløsheds-kassen. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

Til § 6

Til nr. 1

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person har samme ret til dagpenge efter barselsloven, som en tilsvarende ustraffet person.

Efter gældende regler i barselslovens § 49 b, har en person dog ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ligeledes ikke skal have ret til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år.

Det foreslås i § 49 c, stk. 1, at en person ikke har ret til dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for udelukkelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 49 c. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under barsel, kan efter barselslovens § 39 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra Udbetaling Danmark. Da lønmodtageren med den foreslåede bestemmelse ikke har ret til dagpenge efter barselsloven i 3-årsperioden, vil det betyde, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til personen, ikke vil have ret til refusion af barselsdagpengene efter barselslovens § 39.

§ 49 c foreslås at gælde ved fravær med dagpenge efter barselsloven, herunder også i forbindelse med udskudt orlov og pasning af alvorligt syge børn.

Det vil eventuelt være muligt for den anden forælder at afholde den barsel med barselsdagpenge, som personen dermed ikke når at holde. Det er en betingelse, at den anden forælder opfylder barselslovens beskæftigelseskrav og øvrige betingelser. Tidligere udskudt fravær, der på grund af den foreslåede § 49 c ikke bliver afholdt, kan eventuelt afholdes på et senere tidspunkt, hvis betingelserne herfor er opfyldte.

Det forhold, at et person er udelukket fra at få udbetalt dagpenge efter barselsloven i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne løntimer, der ligger i 3-årsperioden, til at opfylde betingelserne for ret til dagpenge efter barselsloven, for en fraværperiode efter barselsloven med første fraværdsdag efter 3-årsperioden er udløbet.

Det foreslås i § 49 c, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 49 c, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale dagpengene tilbage.

Forslaget betyder, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget barselsdagpenge, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale dagpengene tilbage.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 49 c, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage dagpenge efter barselsloven, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager barselsdagpenge for perioden 1.-31. maj 2026, skal personen tilbagebetale barselsdagpenge udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Det bemærkes, at § 49 c, stk. 3, alene retter sig mod dagpenge efter loven udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, må et eventuelt tilbagebetalingskrav afgøres efter lovens almindelige regel i § 49, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.1.3.3.2.

Til § 7

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person har samme ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge, som en tilsvarende ustraffet person.

Efter gældende regler i § 71 b, i lov om sygedagpenge, har en person dog ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af

frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ligeledes ikke skal have ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år.

Det foreslås derfor i § 71 c, stk. 1, at en person ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for udelukkelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 87 b. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, kan efter sygedagpengelovens § 54 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen. Da lønmodtageren med den foreslåede bestemmelse ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i 3-årsperioden, vil det betyde, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til lønmodtageren, ikke vil have ret til refusion af sygedagpengene efter lovens § 54.

Det forhold, at et person er udelukket fra at få udbetalt sygedagpenge fra kommunen i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til at opfylde betingelserne for ret til sygedagpenge fra kommunen ved et sygefravær med første sygefraværsdag efter 3-årsperioden er udløbet.

Det foreslås i § 71 c, stk. 2, at perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås i § 71 b, stk. 3, at kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage.

Forslaget betyder, at kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale sygedagpengene tilbage.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 71 c, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom, og videregive disse til kommunen. Der henvises til de almindeli-

ge bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage sygedagpenge fra kommunen, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager sygedagpenge for perioden 1.-31. maj 2026, skal personen tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Det skal bemærkes, at § 71 c, stk. 3, alene retter sig mod sygedagpenge fra kommunen udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, må et eventuelt tilbagebetalingskrav afgøres efter sygedagpengelovens almindelige regel i § 71, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under punkt 2.1.3.3.3.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, skal Udbetaling Danmark som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

Det foreslås, at § 22, stk. 7, ophæves. Bestemmelsen vil i stedet blive indsat i § 27 i lov om fleksydelse, jf. forslaget § 8, nr. 4, med henblik på at samle bestemmelser om tilbagebetaling af fleksydelse. Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af bestemmelsen og dens anvendelsesområde.

Til nr. 2

Efter § 22 a, stk. 3, i lov om fleksydelse skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter §

22 a, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage. Efter § 22 a, stk. 1, er en person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og medlemmet for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Dagpenge efter barselsloven.
- 4) Pension efter lov om social pension.
- 5) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension.
- 6) Fleksydelse efter denne lov.
- 7) Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- 8) Fleksløn tilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.
- 10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det foreslås, at § 22 a, stk. 3, ophæves. Bestemmelsen vil i stedet blive indsat i § 27 i lov om fleksydelse, jf. forslaget § 8, nr. 4, med henblik på at samle bestemmelser om tilbagebetaling af fleksydelse. Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af bestemmelsen og dens anvendelsesområde.

Til nr. 3

Efter gældende regler i lov om fleksydelse kan personen få fleksydelse, hvis personen opfylder nærmere fastsatte betingelser.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at personen har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, opfylder et krav om anciennitet og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2. Det er en betingelse for udbetaling af fleksydelse, at personen ikke er varetægtsfængslet på tidspunktet.

Efter den gældende § 22 a, har en person ikke ret til fleksydelse efter lov om fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af de ydelser, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at der i lov om fleksydelse indsættes en ny § 22 b hvorefter en person skal udelukkes fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for udelukkelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af den foreslåede § 22 b. Karantæneperioden får således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt var i ydelsessystemet.

Det foreslås i § 22 b, stk. 2, at perioden i den foreslåede § 22 b regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Til nr. 4

Det foreslås, at det i § 27 indsættes som *stk. 2*, at Udbetaling Danmark som følge af en dom, jf. § 22, stk. 5, for at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode. Den foreslåede bestemmelse har samme indhold og anvendelsesområde som § 22, stk. 7, der foreslås ophævet, jf. forslaget § 8, nr. 1.

Det foreslås, at det i § 27 indsættes som *stk. 3*, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, stk. 1, eller § 22 b, stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage. Den foreslåede bestemmelse har samme indhold og anvendelsesområde som § 22 a, stk. 3, der foreslås ophævet, jf. forslaget § 8, nr. 2.

Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse på forhold efter den foreslåede § 22 b, jf. forslaget § 8, nr. 3. Forslaget betyder, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til, fordi pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, skal betale fleksydelse tilbage.

Med henblik på at sikre, at Udbetaling Danmark kan træffe afgørelse efter den foreslåede § 22 b, stk. 3, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger herom. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.4 og til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

En person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, har ikke ret til at modtage fleksydelse fra Udbetaling Danmark, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager fleksydelse for perioden 1.-31. maj 2026, skal personen tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Efter § 28 i lov om fleksydelse fastsætter Udbetaling Danmark en frist for tilbagebetaling efter § 27. Er tilbagebetaling ikke sket inden denne frist, kan Udbetaling Danmark træffe afgørelse om, at den pågældende mister sin fremtidige ret til fleksydelse. Krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksydelse kan tilbageholdes i delpension, pension efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og i fleksydelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.1.3.3.4.

Til § 9

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal en myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger om fremmedkrigere efter § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.

Forslaget til ændring af lov om Udbetaling Danmark, jf. lovforslagets § 10, indebærer, at § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, ændres til § 12 i, stk. 6, og henvisningen i retssikkerhedslovens § 12 f foreslås derfor ændret tilsvarende. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan derved indhente redegørelser fra myndigheder, der modtager resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring om personer, der er udelukket fra eller med begrænset ret til offentlige ydelser, uanset om den pågældende person har fået en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en endelig dom som fremmedkriger eller er blevet idømt ubetinget fængsels-

straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.5.

Til § 10

Til nr. 1

Efter de gældende regler § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 46 c, stk. 2, i lov om social pension, § 45 c, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 62, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 49 a, stk. 2, i barselsloven, § 71 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge, § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, § 70 f, stk. 11, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 2 f i SU-loven og § 14 c i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af afgørelsen om tilbagebetaling er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Den gældende § 12 i, stk. 1, vedrører alene kontrol af ydelser til personer, der har fået en tilbagebetalingsafgørelse som følge af en dom som fremmedkriger, og bestemmelsen omfatter ikke den persongruppe, som den foreslåede karantæneordning for bandekriminelle skal gælde for.

For at sikre, at de myndigheder og arbejdsløshedskasser, som administrerer lovgivningen på de forskellige ydelsesområder, bliver gjort bekendt med, at en person er omfattet af den foreslåede karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle, foreslås det, at Udbetaling Danmark skal udføre de samme opgaver i forhold til personer, der ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, jf. lovforslagets §§ 1-8. Det foreslås derfor fastsat i en ny, § 12 i, stk. 2, at Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som

følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Der henvises endvidere til afsnit 2.1.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

For integrationsydelsesmodtagere, der ifølge de foreslåede ændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive omfattet af en 3-årig karantæneperiode, som ikke kan indgå ved beregning af det nugældende opholdskrav på sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, der gælder for at overgå fra integrationsydelse til uddannelses- eller kontanthjælp, er der behov for en samkøringsperiode på 11 år.

Den gældende § 12 i, stk. 2, giver alene hjemmel til at samkøre og sammenstille oplysninger i en 11-årig periode, for personer, der har fået en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en dom som fremmedkriger.

I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, foreslås derfor indføjet »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«

Med § 1, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 bliver opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, forlænget fra et krav om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år til et krav om sammenlagt 9 års ophold inden for de seneste 10 år. Som en konsekvens heraf, bliver § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, ændret med § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 således, at samkøring og overvågning blev udvidet fra 11 år til 13 år.

Af lovtekniske årsager - henset til at lov nr. 743 af 8. juni 2018 først træder i kraft den 1. januar 2019 - er det nødvendigt at ophæve den med § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, vedtagne ændring af § 12 i, stk. 2, og genindsætte den i § 12 i, stk. 3 med dette lovforslags § 10, nr. 2.

De foreslåede ændringer af § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark, svarer indholdsmæssigt - både i relation til lovtekst og bemærkninger - til de ændringer af bestemmelsen, som blev indført ved lov nr. 743 af 8. juni 2018, dog med den ene forskel, at § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, ikke blot omfatter dømte fremmedkrigere, men også dømte bandekriminelle.

Med forslaget skal Udbetaling Danmark i en 13-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, som modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, både når det gælder dømte fremmedkrigere, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, og personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter

for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Til nr. 3

Efter den gældende § 12 i, stk. 3, 1. pkt., skal den arbejdsløshedskasse eller myndighed, der har truffet en afgørelse om tilbagebetaling efter de bestemmelser, der er nævnt § 12 i, stk. 1 og 2, videregive oplysningerne til Udbetaling Danmark. De i stk. 1 og 2 nævnte bestemmelser vedrører afgørelser om tilbagebetaling som følge af en dom som fremmedkriger og deraf følgende udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser.

Med lovforslagets § 10, nr. 1, indsættes et nyt stk. 2 i § 12 i, og som følge heraf foreslås det, at henvisningerne i stk. 3, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., ændres fra stk. 1 og 2 til stk. 1 og 3.

Der er således tale om en teknisk konsekvensrettelse for at sikre, at arbejdsløshedskasserne og myndighederne fremover vil have den samme underretningspligt til Udbetaling Danmark vedrørende afgørelser om tilbagebetalingspligt for dømte fremmedkrigere som efter gældende regler.

Til nr. 4

Den foreslåede periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser som følge af bandekriminalitet regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. For at kunne afgrænse perioden med kontrol af oplysninger fra indkomstregisteret m.v., har Udbetaling Danmark derfor brug for at blive underrettet, når personen bliver løsladt efter afsoning.

Efter den gældende § 12 i, stk. 4, skal kriminalforsorgen underrette Udbetaling Danmark, når en person, der er idømt fængselsstraf som fremmedkriger, og som på den baggrund er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser, løslades efter udstået straf. Det findes hensigtsmæssigt, at kriminalforsorgens underretningspligt også skal gælde ved løsladelse af personer, der har afsonet ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås derfor indføjet i § 12 i, stk. 4, der bliver stk. 5, at kriminalforsorgen endvidere skal underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Kriminalforsorgen har ikke i alle tilfælde oplysninger om løsladelse og udskrivning af personer, der udstår *anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter* for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en person er idømt behandling på en psykiatrisk afdeling, hvor overlægen træffer beslutning om udskrivelse til fortsat ambulat behandling. Det foreslås derfor fastsat, at beskæftigelsesministeren efter forhandlinger med vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.4.

Til nr. 5

Efter den gældende § 12 i, stk. 5, skal Udbetaling Danmark videregive resultaterne af sin samkøring eller sammenstilling af oplysninger om dømte fremmedkrigere til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2, dvs. personer, der er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser på baggrund af en dom som fremmedkriger.

Det er op til den udbetalende myndighed at tage stilling til, om personen har været berettiget til ydelsen, og eventuelt at træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Det foreslås, at § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, jf. lovforslagets § 10, nr. 1, affattes sådan, at Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser. Bestemmelsen vil således fremover både omfatte personkredsen efter den gældende karantæneordning for fremmedkrigere og personkredsen i den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle.

Derved sikres, at den relevante myndighed kan få den nødvendige viden om resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring, uanset om personens udelukkelse fra eller begrænsede ret til offentlige ydelser skyldes en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en endelig dom som fremmedkriger, eller en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.4.

Til nr. 6

Efter den gældende § 12 i, stk. 6, 1. pkt., skal Udbetaling Danmark videregive resultaterne af sin samkøring eller sammenstilling af oplysninger til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis det er en arbejdsløshedskasse, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørel-

se som nævnt i stk. 1 og 2, dvs. personer, der er udelukket fra eller har begrænset ret til offentlige ydelser på baggrund af en dom som fremmedkriger.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering videregiver oplysningerne til den pågældende arbejdsløshedskasse, jf. § 12 i, stk. 6, 2. pkt. Det er derefter op til arbejdsløshedskassen at tage stilling til, om personen har været berettiget til ydelsen, og eventuelt at træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Det foreslås, at § 12 i, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., jf. lovforslagets § 10, nr. 1, ændres således, at Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis det er en arbejdsløshedskasse, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser. Bestemmelsen vil således fremover både omfatte den nuværende personkreds efter de gældende regler, og personkredsen i den foreslåede karantæneordning for dømte bandekriminelle.

§ 12 i, stk. 6, 2. pkt., der bliver stk. 7, 2. pkt., videreføres uændret, hvilket indebærer, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings pligt til at videresende Udbetaling Danmarks oplysninger til arbejdsløshedskassen vil gælde alle situationer, hvor styrelsen modtager resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring efter § 12 i, stk. 1-3, herunder oplysninger om karantæneramte bandekriminelle.

Derved sikres, at den relevante arbejdsløshedskasse kan få den nødvendige viden om resultatet af Udbetaling Danmarks registersamkøring, uanset om personens udelukkelse fra eller begrænsede ret til offentlige ydelser skyldes en tilbagebetalingsafgørelse på baggrund af en endelig dom som fremmedkriger, eller en endelig dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3.4.

Til nr. 7

Det følger af § 12 i, stk. 5, i den gældende lov, at Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af sin samkøring vedrørende dømte fremmedkrigere til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse om tilbagebetaling, som indebærer udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser. Det er derefter op til myndigheden at tage stilling til, om personen har været berettiget til ydelsen, og eventuelt at træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Det fremgår endvidere af den gældende § 12 i, stk. 7, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndighe-

der, der, jf. stk. 5, har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på, at styrelsen evt. kan indhente en redegørelse om den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 5 i § 12 i, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres til stk. 6.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, der efter lovforslagets § 10, nr. 1, indsættes et nyt stk. 2, i § 12 i, hvorved § 12 i, stk. 5, samtidig bliver til § 12 i, stk. 6.

Til nr. 8

Efter den gældende § 12 i, stk. 8, kan samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter stk. 1-7 ske uden samtykke fra borgeren.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 1-7 i § 12 i, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres til stk. 1-8.

Den foreslåede ændring er en følge af, at der efter forslagens § 10, nr. 1, indsættes et nyt stk. 2, i § 12 i. Med den ændrede henvisning sikres, at al samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter § 12 i fortsat kan ske uden borgerens samtykke.

Til § 11

Af lovtekniske årsager foreslås det at ophæve § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Ved § 1, nr. 1-3, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, blev opholdskravet i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik forlænget, og der blev indført et krav om fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder. Som konsekvens heraf bliver der ved samme lovs § 1, nr. 1, 4 og 5, samt § 2, nr. 1, indført konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik og lov om Udbetaling Danmark.

Det følger af § 4, stk. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018, at lovens § 1 og 2 træder i kraft den 1. januar 2019.

Forslaget om at ophæve § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018 er en konsekvens af dette lovforslags §

1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2, hvorefter der foreslås ændringer i henholdsvis § 11 i lov om aktiv socialpolitik og § 12 i lov om Udbetaling Danmark.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2, med tilhørende bemærkninger.

De ophævede ændringer fra lov nr. 743 af 8. juni 2018 indsættes i forbindelse med dette lovforslags § 1, nr. 3-6 og § 10, nr. 2.

Til § 12

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

I stk. 2. foreslås det, at loven ikke finder anvendelse for domme efter straffelovens § 81 a, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

I stk. 3. foreslås det, at denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, ikke finder anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

I stk. 4. foreslås det, at hvis udbetalingen af uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens ikrafttræden har været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller der over, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i stk. 3, opfylde § 11, stk. 3 og 8 i lov om aktiv socialpolitik som affattet i denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra 1. januar 2019.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1, 3 og 4 svarer indholdsmæssigt til ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne i de med dette lovforslags § 11 ophævede bestemmelser i § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, i lov nr. 743 af 8. juni 2018.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet de love der ændres, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

§ 10 e. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 10 b og 10 c samt §§ 70 h og 70 i i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når en person søger om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Dette kan ske uden samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

1. I § 10 e, 1. pkt., indsættes efter »kontanthjælp«: »), eller hvis en person anmoder om revalideringsydelse efter kapitel 6, ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b eller ledighedsydelse efter kapitel 7«.

2. Efter § 10 g indsættes i *kapitel 3*:

»§ 10 h. En person kan alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6, 6 a, 6 b eller 7 med et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

§ 10 i. For personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25 b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af integrationsydelse efter § 22.

Stk. 2. For personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.«

§ 11. ---

Stk. 2. ---

3.

Stk. 3. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6. I beregningen af opholdstiden efter 1. pkt. indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget. I beregningen af opholdstiden efter 1. pkt. indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt højst 2 måneder pr. kalenderår i forbindelse med ferie, studierejser, tjeneste- og forretningsrejser m.v. ligestilles med ophold her i riget, hvis personen har beholdt sin bopæl her i riget. Ophold i udlandet på militær mission for den danske stat under instruktion af forsvaret ligestilles med ophold her i riget. Det samme gælder ophold i udlandet, hvor personen af den danske stat er stillet til rådighed for militær mission under instruktion af udenlandsk eller international myndighed.

§ 11. ---

Stk. 2-5.

Stk. 6. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, gælder ikke for EU-/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen.

Stk. 7. Kommunen træffer afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Personen har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp personen er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse.

I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til: »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. 4-10«.

4. § 11, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales integrationsydelse efter § 22, stk. 2 eller 3.

Stk. 7. Den 3-årige karantæneperiode nævnt i stk. 6 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 8. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter

udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Stk. 9. For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 8 ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.

Stk. 10. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 11.

§ 11. ---

Stk. 2-6.

Stk. 7. Kommunen træffer afgørelse om retten til integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Personen har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp personen er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i stk. 3 er opfyldt, yder kommunen integrationsydelse.

§ 27. For personer, der opfylder opholdskravet i § 11, stk. 3, udgør hjælpen et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer, 1) der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og 2) som

5. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 11, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 8«.

6. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 8, jf. dog § 11, stk. 10, 2. pkt.,«.

ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening.

Stk. 2. ---

§ 91. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6, 6a, 6 b og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for integrationsydelser efter § 22, stk. 2 og 3, for den periode, der er nævnt i § 10 f.

§ 94. ---

Stk. 2-4.

§ 95, stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen eller Udbetaling Danmark, jf. stk. 1, 1. pkt., finder 1. pkt. på ny anvendelse.

7. I § 91, stk. 3, ændres »§ 10 f« til: »§§ 10 f og 10 h«.

8. I § 94 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Har en person som følge af afgørelse eller dom krav på efterbetaling af en ydelse, herunder en ydelse efter anden lov, og dækker denne ydelse samme tidsrum og samme formål som en udbetalt ydelse efter denne lov, skal kommunen fradrage den udbetalte ydelse efter denne lov i kravet, før kommunen kan opgøre et eventuelt tilbagebetalingskrav efter denne lov over for personen. I opgørelsen indgår ydelserne, før der indbetales skat.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

9. I § 95, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kravet«: », jf. dog stk. 3«.

10. I § 95 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 2 finder ikke anvendelse for tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til boligindskud eller hvad der ligestilles hermed, jf. § 92, stk. 1, 2. pkt.«

§ 31. ---*Stk. 2-4. ---*

Stk. 5. Det beregnede grundbeløb og pensionstil­ læg kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 46 d.

§ 32 c. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. Før­tidspensionen kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensio­ nisten er omfattet af § 46 d.

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 17. november 2017, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, *stk. 4*, og § 32 c, *stk. 2*, ændres »§ 46 d« til: »§§ 46 d eller 46 f«.

2. Efter § 46 e indsættes:

»§ 46 f. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 17. november 2017, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foreta­ ges følgende ændringer:

§ 29. ---*Stk. 2-4. ---*

Stk. 5. Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg kan højst udbetales med et beløb svarende til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af § 45 d.

1. I § 29, *stk. 5*, ændres »§ 45 d« til: »§§ 45 d eller 45 f«.

2. Efter § 45 e indsættes:

»§ 45 f. Det beregnede grundbeløb og pensions-tillæg, jf. § 29, kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden nævnt i stk. 1, hvis den udbetalte pension overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden.«

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 707 af 8. juni 2018, foreta-ges følgende ændringer:

§ 70 f. ---*Stk. 2-6. ---*

Stk. 7. Det beregnede tilskud efter stk. 1-6 kan højst udbetales på et niveau, der svarer til integrati-onsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv so-cialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.

1. I § 70 f, *stk. 7*, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

§ 70 g. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Det beregnede tilskud efter stk. 5 kan højst udbetales på et niveau pr. måned, der svarer til in-

2. I § 70 g, *stk. 6*, ændres »§ 70 l« til: »§§ 70 l eller 70 m«.

tegrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.

3. Efter § 70 l indsættes:

»§ 70 m. Tilskud efter §§ 70 f og 70 g kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.«

§ 5

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbestemt ændring nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret senest ved lov nr. 739 af 8. juni 2018 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 87 a indsættes i *kapitel 13*:

»§ 87 b. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor medlemmet har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsløsheds-kassen skal træffe afgørelse om, at et medlem, der har modtaget dagpenge, feriedagpenge eller efterløn, som medlemmet ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale ydelsesbeløbet tilbage.«

§ 6

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 822 af 20. juni 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 49 b indsættes:

»§ 49 c. En person har ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter denne lov, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale dagpengene tilbage.«

§ 7

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 71 b indsættes:

»§ 71 c. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. Kommunen skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage.«

§ 8

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 17. september 2015, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 11 i lov

nr. 1671 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 22. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. stk. 5, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 5. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

§ 22 a. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter stk. 1, skal betale fleksydelsen tilbage.

§ 27. Hvis modtageren har tilsidesat sin oplysningspligt efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksydelse, skal modtageren eller dennes dødsbo tilbagebetale det beløb, der er udbetalt med urette.

1. § 22, *stk. 7*, ophæves. Stk. 8-13 bliver herefter *stk. 7-12*.

2. § 22 a, *stk. 3*, ophæves.

3. Efter § 22 a indsættes:

»§ 22 b. En person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. *Stk. 2.* Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.«

4. I § 27 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Udbetaling Danmark skal som følge af en dom, jf. § 22, *stk. 5*, træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for de dage, hvor personen er dømt for overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 22, *stk. 5*. Det gælder, uanset om Udbetaling Danmark tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksydelse for samme periode.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget fleksydelse, som personen ikke var berettiget til efter § 22 a, *stk. 1*, eller § 22 b, *stk. 1*, skal betale fleksydelsen tilbage.«

§ 12 f. Den myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger efter § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, skal efter anmodning fra Styrelsen fra Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.

§ 12 i. ---

Stk. 2-8. ---

§ 12 i. ---

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal i en 11-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde

§ 9

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 f ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

§ 10

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 743 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 i indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

2. I § 12 i, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »11-årig« til: »13-årig«, og efter »afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik« indsættes: »eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a«.

opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

§ 12 i. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den arbejdsløshedskasse eller myndighed, der har truffet en afgørelse om tilbagebetaling efter de bestemmelser, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal videregive oplysninger om afgørelsen til Udbetaling Danmark. Omgøres afgørelsen efterfølgende, skal arbejdsløshedskassen eller myndigheden straks underrette Udbetaling Danmark om omgørelsen.

§ 12 i. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Udbetaling Danmark skal videregive oplysninger om afgørelser, jf. stk. 3, til kriminalforsorgen, hvis afgørelsen er truffet på baggrund af en dom, hvor den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når den dømte, jf. 1. pkt., løslades.

§ 12 i. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1 og 2 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2, jf. dog stk. 6.

§ 12 i. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1 til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis det er en arbejdsløshedskasse, der udbetaler en ydelse til en person, der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal herefter videregive oplysningen til arbejdsløshedskassen.

3. I § 12 i, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1 og 3«.

4. I § 12 i, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«, og som 3. pkt. indsættes: »Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandlinger med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.«

5. § 12 i, stk. 5, der bliver stk. 6, affattes således: »Udbetaling Danmark skal videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter stk. 1-3 til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser.«

6. I § 12 i, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »efter stk. 1« til: »efter stk. 1-3«, og », der er omfattet af en afgørelse som nævnt i stk. 1 og 2« ændres til: »i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser».

§ 12 i. ---*Stk. 2-6. ---*

Stk. 7. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndigheder der, jf. stk. 5, har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på at styrelsen eventuelt kan indhente en redegørelse om den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 12 i. ---*Stk. 2-7. ---*

Stk. 8. Samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter stk. 1-7 kan ske uden samtykke fra borgeren.

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 31. marts 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 5 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., ændres »7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 4-6« til: »9 år inden for de seneste 10 år, jf. dog stk. 4-8«.

2. I § 11 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år. 1. pkt. fin-

7. I § 12 i, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

8. I § 12 i, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

§ 11

I lov nr. 743 af 8. juni 2018 om ændring af lov om aktiv social politik, lov om Udbetaling Danmark og udlændingeloven (Indførelse af beskæftigelseskrav for ret til uddannelses- og kontanthjælp og forlængelse af opholdskravet samt ophævelse af bestemmelsen om opholdstilladelse på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 1-5 og § 2, nr. 1, ophæves.

der anvendelse for udlændinge, der på baggrund af indrejse fra udlandet er blevet folkeregistreret her i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere, og som ikke tidligere har været folkeregistreret her i riget, samt for personer, der er blevet folkeregistreret som indrejst fra udlandet i riget med virkning fra den 1. januar 2008 eller senere efter udlandsophold i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Stk. 3, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for opgørelsen af de 12 måneder, der er nævnt i 2. pkt. Beskæftigelseskravet efter 1. pkt. kræves alene opfyldt én gang, uanset om personen løbende modtager uddannelses- eller kontanthjælp eller genansøger herom.

Stk. 7. For personer uden fastsat arbejdstid og for personer beskæftiget ved selvstændig virksomhed foretages opgørelse af beskæftigelse efter stk. 6, ved at anvende omregningssatsen i § 13 f, stk. 15. Ved omregning benyttes den omregningssats, som er gældende for det kalenderår, hvor indkomsten er indberettet til indkomstregisteret, eller det indkomstår, som årsopgørelsen dækker.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 8 og 9.

3. § 11, stk. 6, som bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Kravet om, at personen skal have opholdt sig lovligt her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, og kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen. Endvidere gælder kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i riget i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år ikke for førtidspensionister, der ikke modtager fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af betingelserne om optjening eller af en tilsvarende pension fra et andet EU/EØS-land, eller for personer, der har nået folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

4. I § 11, stk. 7, 3. pkt., som bliver stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og beskæftigelseskravet i stk. 6«.

5. I § 27, stk. 1, ændres »opholdskravet i § 11, stk. 3,« til: »betingelserne i § 11, stk. 3 og 6, jf. dog § 11, stk. 8, 2. pkt.,«.

§ 2

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016, som senest ændret ved blandt andet § 16, i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 258 af 10. april 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 i, stk. 2, ændres »11-årig« til: »13-årig«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for domme efter straffelovens § 81 a, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Denne lovs § 1, nr. 3, og § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse for personer, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp ved lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Har udbetalingen af uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter lovens ikrafttræden været ophørt i 2 hele kalendermåneder eller derover, og ansøges der igen om ydelse, skal de ansøgere, der er nævnt i stk. 3, opfylde § 11, stk. 3 og 8, i lov om aktiv socialpolitik som henholdsvis ændret og affattet ved denne lovs § 1, nr. 3 og 4, ved den fornyede ansøgning fra den 1. januar 2019.